ماندگار

روزنامۀ صبح افغانستان
چاپ همزمان: کابل – هرات
پخش همزمان:
بلخ
پروان
پنجشیر
میدان وردگ
و کاپیسا

www.mandegardaily.com

سال پنجم ❁ شمارۀ یکهزار یکصد و پنجاه و سوم ❁ شنبه ۱۳ میزان/مهر ۱۳۹۲ ❁ ۲۹ ذوالقعده ۱۴۳۴ ❁ ۵ اکتوبر ۲۰۱۳

فیثاغورث

خشـم با دیوانه‌گی آغاز می‌شود و با پشیمانی پایان می‌پذیرد.

صبر ناروی به پایان رسید

ما در ماه جولای به مقامات افغانستان درباره پیامدهای تأخیر در فرآیند اصلاحات در این کشور و کاهش کمک مالی هشدار دادیم و اکنون این امر در حال وقوع است

صفحه ۶

شیرزی نامزد انتخابات می‌شود

گل آقا شیرزی:

مثل بلدوزر کار خواهم کرد

گل آقا شیرزی والی ولایت ننگرهار اعلام کرد که از سمتش کنار رفته تا در انتخابات ریاست‌جمهوری افغانستان خود را نامزد کند.
او گفته که برای حکومت‌داری خوب و تامین صلح و امنیت تلاش خواهد کرد.
آقای شیرزی افزود که گروه‌های مختلف مردم از او خواسته‌اند که برای ریاست جمهوری آینده خود را نامزد کند.
او گفت همانگونه که من به «بلدوزر» موسوم شده‌ام، تلاش خواهم کرد مثل بلدوزر کار کنم.
آقای شیرزی در بارۀ معاونان خود ابراز نظر نکرد و گفت در روزهای آینده برای ثبت نام در انتخابات ریاست به کمیسیون انتخابات این کشور خواهد رفت.
آقای شیرزی از سال ۲۰۰٤ تا کنون والی ننگرهار بود.
پیشتر او از سال ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۳ والی قندهار...

ادامه صفحه ٦

نمایندۀ سازمان ملل در کابل:

از پروسۀ انتخابات نظارت می‌کنیم

نمایندۀ ویژۀ سازمان ملل متحد در افغانستان می‌گوید که جامعۀ بین المللی آمادۀ حمایت مالی از پروسۀ انتخابات این کشور است و اتحادیه اروپا نیز در نظر دارد یک گروه بین‌المللی نظارت بر انتخابات را به افغانستان بفرستد.
یان کوبیش، نماینده ویژه سازمان ملل متحد در افغانستان روز پنج شنبه در یک کنفرانس خبری در کابل گفت که اتحادیه اروپا در نظر دارد گروهی از کارشناسان را مامور کند تا بر روند انتخابات افغانستان نظارت نماید.
کوبیش گفت که شورای امنیت از آمادگی‌های افغانستان برای برگزاری انتخابات ابراز خرسندی کرده و حاضر است که برای رفع هر گونه مشکلی در این راه با افغانستان همکاری کند. او گفت: «جامعه بین‌المللی براساس تقاضای مقام‌ها و ادارات افغانستان کمک‌های چشمگیر مالی را برای پروسه انتخابات فراهم می کند. برای حمایت از افغانستان در پروسه انتخابات هیچگونه اختلاف و کم میلی وجود ندارد».
جامعه بین المللی در دوره‌های گذشته انتخابات در افغانستان نقش داشت، اما در انتخابات سال آینده ریاست جمهوری و شوراهای ولایتی هیچ عضو خارجی در کمیسیون های انتخاباتی حضور ندارد. این مساله در افغانستان نگرانی‌هایی را در مورد شفافیت انتخابات برانگیخته است. برخی ناظران می‌گویند ممکن است اعضای کمیسیون‌های انتخاباتی به دلیل وابستگی‌ها نتوانند بی‌طرفی خود را حفظ کنند.
اما یان کوبیش، رییس دفتر ملل متحد در کابل (یوناما) گفت که شورای امنیت خواستار برگزاری انتخابات

شفاف و به موقع است. کوبیش همچنان گفت که جامعه بین‌المللی برعلاوه کمک‌های مالی و تخنیکی، روند انتخابات را نظارت می کند.
کوبیش افزود: «اتحادیه اروپا، به احتمال زیاد پارلمان اروپا به صورت جدی ماموریت...

ادامه صفحه ٦

والی بلخ به جامعۀ جهانی:

نگذارید افغانستان به دهۀ ۷۰ برگردد

والی بلخ که در همایش تجلیل از بیست و سومین سالروز اتحاد جمهوری فدرال آلمان در شهر مزارشریف صحبت می‌کرد، گفت: آزادی ده‌ها کشور که...

ادامه صفحه ٦

استاد سیاف هم ثبت نام کرد

عبدالرب رسول سیاف از رهبران جهادی و نمایندۀ پیشین مجلس، با حضور در دفتر کمیسیون مستقل انتخابات برای نامزدی در انتخابات ریاست جمهوری افغانستان ثبت نام کرد.
استاد سیاف در جمع خبرنگاران گفت که بنا به خواسته شخصیت‌های مطرح جهادی و مردم، محمد اسماعیل خان معاون اول و مولوی عبدالوهاب عرفان را به عنوان معاون دوم خود انتخاب کرده است.
اسماعیل‌خان یکی از چهره‌های جهادی است که در کابینه کنونی حامد کرزی وزارت انرژی و آب این کشور را در اختیار داشت.
دیگر معاون او مولوی عرفان نیز عضو پیشین مجلس سنا است.
در جمع افرادی که آقای سیاف را در کمیسیون انتخابات همراهی کردند، عبدالرووف ابراهیمی، رییس مجلس نماینده‌گان، فضل هادی مسلمیار، رییس مجلس سنا و تعدادی دیگر از نماینده‌گان شورای ملی نیز شامل بودند.

هنگامی که استاد سیاف وارد دفتر مرکزی کمیسیون مستقل انتخابات شد، هوادارانش شعار «الله اکبر» سر دادند.
استاد سیاف اخیراً از نماینده‌گی مردم کابل در مجلس استعفا داد.
او هنگام اعلام استعفایش، از نماینده‌گان مجلس به خاطر غیبتش در جلسات مجلس رسماً پوزش خواست.
این رهبر جهادی گفت که به خاطر نجات افغانستان می‌خواهد خود را نامزد انتخابات کند.

در برگ ها

انتخابات؛ گذار به دموکراسی و نه گذار به استبداد! ۲

تاریخچۀ مختصرِ جنگ‌های صلیبی ۴

طالبان می‌خواستند ریشۀ زبان فارسی را از افغانستان برکنند! ۵

پاکستان از ملاها برای گفت‌وگو با طالبان کمک می‌گیرد ۷

سخن ماندگار

دست‌مریزاد کریکت‌بازان افغانستان!

تیم ملی کریکت افغانستان ظرف دو هفته موفق شد سه بار تیم کریکتِ کنیا را شکست دهد و به جام جهانی رقابت‌های سالِ ۲۰۱۵ راه یابد. این پیروزی پس از پیروزی ملی‌پوشان فوتبال در رقابت‌های جنوب آسیا، افتخار بزرگِ دیگری برای ملت افغانستان می‌تواند به شمار رود.

افغانستان ظرف سال‌های اخیر اگر دستاورد مهمی داشته، درخشش در میدان‌های ورزشی بوده است که با تمام کاستی‌ها و کمبودهایی که فرا راه ورزش‌کاران کشور قرار دارد، آن‌ها توانسته‌اند همواره افتخارآفرینی کنند؛ افتخارآفرینی‌یی که نام افغانستان را در جهان، اعتباری تازه بخشیده است.

ورزش بدون شک از مهم‌ترین زمینه‌ها برای تفاهیم میان ملت‌هاست. انسان‌هایی که یک‌دیگر را نمی‌شناسند، در میدان‌های ورزشی دوست می‌شوند و با یک‌دیگر صمیمانه رقابت می‌کنند. ورزش، پیام دوستی و مهربانی است و می‌تواند در مناسبات میان ملت‌ها و کشورها نقش تعیین‌کننده داشته باشد. اگر سیاست‌مداران در میدان‌های سیاست به روی یک‌دیگر تفنگ می‌کشند؛ ولی ورزش‌کاران از صلح و عدم خشونت سخن می‌گویند.

ورزش، منطق مکالمه در صحنهٔ جهانی است؛ منطقی که می‌گوید باید انسان‌ها را بدون در نظرداشت نژاد، ملیت، زبان و فرهنگ آن‌گونه که هستند دوست داشت و احترام گذاشت. اگر در کشور ما طالبان هر روز به کشتار غیرنظامیان دست می‌زنند، ولی هستند جوانانی که پیام صلح را در میدان‌های ورزشی جهان، از نام افغانستان فریاد می‌زنند.

صحنهٔ تاریخیِ پیروزی ملی‌پوشانِ کشور در رقابت‌های جنوب آسیا را هرگز فراموش نخواهیم کرد؛ روزی که هزاران تن از سراسر کشور به خیابان‌ها ریختند و این پیروزی بزرگ را به جشن ملی تبدیل کردند. در آن روز بود که همه احساس شهروندی کردند و خود را به کشور واحدی به نام افغانستان متعلق دانستند. آن روز بود که خط‌های قرمزی که سیاست‌مداران هر روز به شکل‌های مختلفی میان انسان‌های این سرزمین رسم می‌کنند، شکسته شد و همه در کنار هم در این جشنِ بزرگ سهم گرفتند.

ورزش بدون شک آبروی ملت‌هاست. وقتی سیاست‌مردان در میدان‌های سیاست شکست می‌خورند، آن‌گاه ورزش‌کاران دست‌های‌شان را با یک‌دیگر گره می‌زنند و می‌گویند: بیایید اختلافات را کنار بگذاریم و به جهانی واحد بیندیشیم؛ جهانی که برای همه باشد و همه یک‌سان در آن زنده‌گی کنند؛ دیگر نه سیاهی باشد و نه سفیدی، بل همه رنگ انسانی داشته باشند.

اما از این‌ها گذشته، داستان ورزش در کشور ما داستانی پُر از آب چشم است؛ داستانی که بی‌مهری‌های دولت‌مردان در تمام سطرهای آن دیده می‌شود؛ داستانی که عملاً تبعیض را در میان ورزش‌کاران رونق می‌دهد. آقای کرزی با اختصاص پول‌های هنگفت به فدراسیون فوتبال کشور آن‌هم پس از پیروزی آن در رقابت‌های جنوب آسیا، نشان داد که حتا نسبت به ورزش نیز نگاهی تبعیض‌آمیز دارد. این موضوع سبب برانگیختن احساساتِ سایر ورزش‌کاران شد و فضای بدی را در جامعه به‌وجود آورد.

این درست است که تیم ملی فوتبال کشور دستاورد بزرگی را در عرصهٔ ورزش افغانستان رقم زد، ولی فعالیت‌های دیگر رشته‌ها نیز نباید از نظر دور داشته شوند. ورزش کشور به حمایتی بی‌دریغ و خالصانه نیاز دارد که بتواند رشد کند و افتخار بیافریند. پیروزی تیم کریکت کشور نشان داد که سیاست‌های ارگ حتا در این زمینه هم با شکست روبه‌رو شده است. یک بار دیگر پیروزی تیم کریکت کشور را به تمام اهالیِ این مرز و بوم شریف، تهنیت می‌گوییم.

انتخابات؛ گذار به دموکراسی و نه گذار به استبداد!

احمد عمران

همان‌طور که گمان می‌رفت، در دقیقهٔ نودم ثبت نام نامزدهای انتخابات ریاست‌جمهوریِ سال آیندَه، شماری از چهره‌های شناخته‌شده و غیرشناخته‌شده اعلام آماده‌گی برای ثبت نام کردند و یا با رفتن به کمیسیون انتخابات، مراسم ثبت نام نامزدی‌شان را رسماً انجام دادند. برای دموکراسیِ افغانستان، چنین روندی بدون شک قابل توجه است و بیان‌گر این می‌تواند باشد که شهروندان نسبت به آیندهٔ سیاسی خود در چهارچوب پذیرفته‌شدهٔ ارزش‌های دموکراتیک، ارج قایل می‌شوند. از جانب دیگر، واکنش شورای امنیت سازمان ملل مبنی بر حمایت از برگزاری انتخابات سال آیندهٔ افغانستان نیز در سطح بین‌المللی از اهمیت ویژه‌یی برخوردار است و این حمایت، دست تمامیت‌خواهان را برای به تعویق انداختن انتخابات می‌بندد.

سازمان ملل در زمان حساسی حمایتِ خود از انتخابات را تبارز داد و این موضوع نشان می‌دهد که در سطح بین‌المللی هم نگرانی‌هایی نسبت به عدم برگزاری انتخابات در افغانستان حس شده بوده است. عده‌یی بدون شک در پی یک توطیه تلاش داشتند که انتخابات افغانستان را برای پنج سال دیگر به تعویق بیندازند و به سلطهٔ ظالمانهٔ خود هم‌چنان ادامه دهند.

اما با وجود این مسایل، هنوز تمامیت‌خواهان کاملاً خلع سلاح نشده‌اند و افزایش دامنهٔ ناامنی‌ها که برخی‌ها باور دارند به صورت عمدی در آستانهٔ انتخابات گسترش یافته، می‌تواند چالش بزرگی در برابر اجرای این روند ملی باشد. از حالا باید نسبت به این موضوع حساس بود و با وارد کردن فشار از راه‌های قانونی بر نهادهای مسوول، آن‌ها را نسبت به وظایف‌شان در قبال انتخابات متوجه ساخت. چون به هر حال افزایش سرسام‌آور ناامنی‌ها نمی‌تواند تنها از ناحیهٔ مخالفان مسلح انجام شده باشد. حتماً دست‌هایی در کار اند که با ایجاد مناطق ناامن بیشتر، انتخابات را یا به تعویق بیندازند و یا سلامت و شفافیتِ آن را زیر سوال ببرند. اجرای هر یک از این موارد برای آیندهٔ کشور می‌تواند خطرناک تلقی شود. چون در صورت عدم برگزاری انتخابات، تمامیت‌خواهان هم‌چنان بر اریکهٔ قدرت باقی خواهند ماند و در صورت برگزاری انتخابات غیرشفاف و سالم نیز، اوضاع به کام آن‌ها خواهد بود که این هر دو مسأله برای افغانستان می‌تواند نتایج خطرناکی را رقم زند.

افغانستان در سال آینده، به انتخاباتی نیاز دارد که در آن مشارکت مردم در سطح قابل قبولی تأمین شود و در نتیجه، افرادی قدرت سیاسی را به‌دست گیرند که نه از راه فریب و جعل‌کاری، بل از راه انتخابات سالم و فراگیر به پیروزی رسیده باشند. تجربهٔ دو انتخابات گذشته که توام با تقلب و جعل همراه بود، افغانستان را عملاً از مسیر توسعهٔ سیاسی و اقتصادی که لازمهٔ رسیدن به نظامی خود کفا و مردمی است، دور ساخت و سبب شد که مشکلات کشور بدون پاسخ گذاشته شود. نتیجهٔ چنین امر نامیمونی، به فاصله‌گیری مردم از نظام انجامید و اعتماد مردم را نسبت به دولت و برنامه‌های آن (هرچند که دولت آقای کرزی را باید دولت بدون برنامه خواند) خدشه‌دار کرد.

از چنین فضایی طبعاً کسانی سود بردند که فقط به منافع شخصی خود می‌اندیشیدند و یا هم گروه‌های تروریستی‌یی که در پی سقوط نظام آستین بالا زده‌اند. جالب این‌جاست که آقای کرزی می‌خواهد با چنین گروه‌هایی آشتی کند و یا حتا آن‌ها را وارد نظام سازد؛ گروه‌هایی که مثل برخی از نامزدهای انتخابات آینده، نه به دموکراسی باور دارند و نه هم در پی تعمیقِ آن هستند.

دولت آینده باید ارزش‌های دموکراتیک در افغانستان را نهادینه سازد. زیرا افغانستان بدون داشتن نظام دموکراتیک مقتدر، به هیچ یک از هدف‌های خود در راه اصلاحات و توسعهٔ سیاسی و اقتصادی دست نخواهد یافت. برخی افراد که حالا از پوشش دموکراسی استفاده می‌کنند، هیچ رابطه‌یی با آن ندارند. این افراد با قرایت‌های حداکثری از شریعت و دین، می‌خواهند همان نظامی را در افغانستان پیاده کنند که طالبان به گونه‌یی آن را اجرا کرده بود. نسبت به این قضیه باید بسیار حساس بود و آگاهی‌دهی لازم به جامعه را انجام داد.

انتخابات آینده بسیار مهم است، زیرا وظایف کلان ملی‌یی در برابر آن قرار دارد که باید انجام شود. اگر در یک دههٔ گذشته، دولت افغانستان به معنای واقعی کلمه، دولتی ملی و دموکراتیک می‌بود، مشکلات دولت آینده این‌قدر بزرگ و فراگیر نمی‌بود. دولت آینده باید کم‌کاری‌ها و بی‌کفایتی‌های دولت فعلی را نیز جبران کند و این مسوولیتِ کوچکی نیست که از افراد واپس‌گرا ساخته باشد. آیندهٔ افغانستان را باید کسانی بسازند که فکر نو و قرایت امروزی حتا از مفاهیم اسلامی دارند؛ قرایتی که جهان مدرن را به رسمیت بشناسد و از پایگاه عقل مدرن، خود را تعریف کند. چنین قرایتی برای افغانستان با ثبات و توسعه‌یافته بسیار ضروری است.

آنانی که خود را فقیر می‌خوانند و دم از یک نوع رسالت آخرالزمانی می‌زنند، آن‌قدرها هم فقیر نیستند. بدون شک انگیزه‌های دیگری آن‌ها را وارد میدان انتخابات افغانستان کرده است؛ انگیزه‌هایی از این دست که افغانستان را با استفاده از پوشش دموکراسی، به سمت نظام‌های توتالیتری سوق دهنـد.

مسالهٔ حایز اهمیت دیگر، پُررنگ بودن موازنه‌های قومی و تباری در انتخابات است. هرچند بافتار سنتی جامعه هنوز از چنبرهٔ چنین گفتمانی بیرون نشده، ولی نوعی فوبیای تاریخی نیز چنین گرایش‌هایی را کمک کرده است. تاریخ‌هراسی به عنوان چالشی در برابر ساختارهای مدرن، از خود سخت‌جانی نشان می‌دهد. برخی اقوام که در گذشتهٔ تاریخی مورد بی‌مهری‌های نظام‌های حاکم قرار داشتند، هنوز از برگشت به آن گذشته احساس ترس می‌کنند. عده‌یی نیز با استفاده از این فوبیای تاریخی تلاش دارند که خود را از این منظر تعریف کنند و هم‌چنان به عنوان کلان قوم مطرح باشند. در حالی که افغانستان نیاز به همگرایی و ملت شدن دارد و از طرفی از درون مناسبات ملی است که می‌توان جایگاه خود را در قدرت تعریف کرد. مناسبات قبیله‌یی و تباری که عمدتاً زاییدهٔ عاطفه و احساسات است، عقلانیت را تعطیل می‌کند. مناسبات مدرن و دموکراتیک در بستر عقلانی و ملی قابل فهم است و نه در مناسبات قبیله‌یی و تباری.

مسالهٔ حایز اهمیت دیگر، پُررنگ بودن موازنه‌های قومی و تباری در انتخابات است. هرچند بافتار سنتی جامعه هنوز از چنبرهٔ چنین گفتمانی بیرون نشده، ولی نوعی فوبیای تاریخی نیز چنین گرایش‌هایی را کمک کرده است. تاریخ‌هراسی به عنوان چالشی در برابر ساختارهای مدرن، از خود سخت‌جانی نشان می‌دهد. برخی اقوام که در گذشتهٔ تاریخی مورد بی‌مهری‌های نظام‌های حاکم قرار داشتند، هنوز از برگشت به آن گذشته احساس ترس می‌کنند. عده‌یی نیز با استفاده از این فوبیای تاریخی تلاش دارند که خود را از این منظر تعریف کنند و هم‌چنان به عنوان کلان قوم مطرح باشند. در حالی که افغانستان نیاز به همگرایی و ملت شدن دارد و از طرفی از درون مناسبات ملی است که می‌توان جایگاه خود را در قدرت تعریف کرد. مناسبات قبیله‌یی و تباری که عمدتاً زاییدهٔ عاطفه و احساسات است، عقلانیت را تعطیل می‌کند. مناسبات مدرن و دموکراتیک در بستر عقلانی و ملی قابل فهم است و نه در مناسبات قبیله‌یی و تباری

مصر دارایی‌های اخوان‌المسلمین را مصادره می‌کند

دولت مصر اعلام کرد که برای مصادره دارایی‌های اخوان‌المسلمین اقدام خواهد کرد.
در پی سرکوب‌های پس از خلع قدرت محمد مرسی، فعالیت شبکه اخوان‌المسلمین در مصر ممنوع شده است.
دولت مصر می‌گوید این مصادره همچنین شامل خدمات اجتماعی گسترده‌یی از جمله بیمارستان‌ها، مدارس و خیریه‌ها می‌شود که اخوان‌المسلمین ارائه می‌کند.
دادگاه مصر اخیراً به منع فعالیت اخوان‌المسلمین حکم داده بود و اکنون این حکم پس از مهلت استیناف، تایید شده است.
هانی مهنا، سخنگوی وزارت همبستگی اجتماعی مصر گفته است، کابینه دولت یک کمیسیون ویژه تشکیل داده تا درباره منابع مالی اخوان‌المسلمین تحقیق کند و دارایی‌هایش را مصادره کند.
وزارت همبستگی اجتماعی مصر، مسوول اجرای منع فعالیت شبکه اخوان‌المسلمین است.
به گزارش شبکه خبری بی‌بی‌سی، مهلت ۱۵ روزه استیناف حکم دادگاه درباره منع فعالیت اخوان‌المسلمین، روز دوشنبه آینده تمام می‌شود اما این حکم زودتر از موعد، نهایی شد چون تعطیلات سه روزه‌ای در مصر در پیش است و کابینه دولت مصر نمی‌خواست در این تعطیلات، جلسه‌ای دیگر به این خاطر تشکیل دهد.
از اوایل ماه جولای که محمد مرسی، رییس جمهور سابق مصر در پی ماه‌ها اعتراض با کودتای ارتش از قدرت برکنار شد، دولت این کشور تلاش‌هایی را برای غیرقانونی اعلام کردن فعالیت‌های اخوان‌المسلمین آغاز کرد.
تاکنون ده‌ها تن از مقامات ارشد اخوان‌المسلمین از جمله محمد بدیع، رهبر آن به اتهام تحریک مردم به اعمال خشونت بازداشت شده‌اند.
در پی برکناری مرسی، صدها تن از هواداران او که اکثر آن‌ها از اعضای اخوان‌المسلمین هستند، در جریان درگیری با نیروهای نظامی در این کشور کشته شدند.
اخوان‌المسلمین در سال ۱۹۵٤ رسما توسط مقامات نظامی مصر منحل شده بود، اما این حزب بار دیگر در اوایل سال جاری به عنوان سازمانی غیردولتی به ثبت رسید.
این گروه همچنین رسما حزب آزادی و عدالت را به عنوان شاخه سیاسی خود در سال ۲۰۱۱ میلادی و در پی انقلاب مردمی مصر در این کشور ایجاد کرد.
محمد مرسی رهبر این حزب توانست در جریان انتخاباتی که در سال ۲۰۱۲ میلادی در این کشور برگزار شد، به عنوان اولین رییس جمهور پس از سقوط حکومت حسنی مبارک به قدرت برسد.
سخنگوی وزارت همبستگی اجتماعی مصر در پاسخ به این پرسش که این ممنوعیت چه‌طور بر میلیون‌ها هوادار اخوان‌المسلمین تاثیر می‌گذارد، گفته که «میلیون‌ها»، اغراق‌آمیز است و هواداران این گروه را در حد صدها هزار تن تخمین زده است.
با وجود محدودیت‌های اعمال‌شده اخیر، هواداران اخوان‌المسلمین هرچند در شماری کمتر از گذشته، همچنان در خیابان‌های مصر تظاهرات می‌کنند. این گروه عمده حیات خود در ۸۵ سال گذشته را در سایه به سر برده است و اکنون بار دیگر به خفا رانده می‌شود. اما این بار هم بعید است اخوان‌المسلمین از صحنه مصر حذف شود.

روسیه دیپلمات‌های خود را از لیبیا خارج کرد

در پی حمله افراد مسلح به سفارت روسیه در طرابلس لیبیا، مسکو دیپلمات‌ها و خانواده آن‌ها را از لیبیا خارج کرده است.
به گزارش شبکهٔ خبری راشا تودی، سخنگوی وزارت امور خارجه روسیه اعلام کرد: پس از دیدار وزیر امور خارجه لیبیا از سفارت روسیه در پی حمله افراد مسلح، وی گفت که نیروهای امنیتی لیبیا قادر به محافظت از ساختمان سفارت و دیپلمات‌ها نیستند و به همین دلیل تصمیم گرفته شد تا آنها را از لیبیا خارج کنیم.
به گفته این سخنگو، تصمیم گرفته شده تا کارمندان سفارت از طریق تونس خارج شوند و روز جمعه از طریق هوایی به مسکو منتقل شوند. وزارت امورخارجه روسیه حمله افراد مسلح به سفارتخانه خود را در طرابلس لیبیا محکوم کرده و مراتب اعتراض خود را به کاردار سفارت لیبیا ابلاغ کرده است.

اردوغان:
کاندیداهای محجبهٔ حزب حاکم در انتخابات محلی ۲۰۱٤ شرکت می‌کنند

نخست‌وزیر ترکیه گفت، حزب حاکم عدالت و توسعه قرار است نام کاندیداهای زن با پوشش روسری را نیز در انتخابات محلی سال ۲۰۱٤ میلادی ثبت کند.
این اقدام رجب طیب اردوغان، نخست‌وزیر ترکیه نقطه عطفی برای نشان دادن توجه به یک رویکرد دیرپا در سیاست ترکیه محسوب می‌شود.
روز دوشنبه، اردوغان بسته اصلاحات دموکراتیک خود را با هدف گسترش آزادی‌ها برای گروه‌های مختلف اجتماعی علنی کرد. در میان دیگر مسائل مطرح شده در این بسته می‌توان به از میان برداشتن محدودیت‌ها بر پوشش روسری در بخش دولتی اشاره کرد. البته این ممنوعیت همچنان برای قضات، دادستان‌ها و پرسنل نظامی پا بر جاست.
پنج‌شنبه شب، اردوغان گام دیگری برداشت و گفت که حزب حاکم عدالت و توسعه قرار است نام کاندیداهای زن روسری‌پوش را برای انتخابات محلی سال آتی میلادی لحاظ کند.
با وجود درخواست‌های زیاد برای حضور بیشتر زنان در پارلمان ترکیه از جمله نمایندگان زن با پوشش روسری، در انتخابات ۲۰۱۱ میلادی، کاندیداهای حزب حاکم ترکیه هیچ کدام با پوشش روسری نبودند.
اردوغان درمصاحبه تلویزیونی با شبکه خبری ATV به مسائل گسترده اشاره و انتقادها در خصوص بسته اصلاحات دموکراتیک را رد کرد.
وی در پاسخ به پرسشی درباره اعلام نام کاندیدایی که قرار است از سوی حزب حاکم برای انتخاب شهردار استانبول وارد میدان رقابت شوند، گفت: من این نام را در ذهنم دارم اما نمی‌خواهم آن را به شما بگویم. این خلاف اصول و روش من است که پیش از رایزنی با حزبم، نام فرد مورد نظر را علنی کنم.

مساله کاندیداتوری اردوغان در انتخابات ریاست جمهوری نیز در این مصاحبه مطرح شد و وی گفت که در این باره هنوز تصمیمی نگرفته است اما اعلام کرد اگر حزبش از وی بخواهد برای انتخابات نامزد شود این کار را انجام می‌دهد. اردوغان نمی‌تواند در سال ۲۰۱۵ میلادی برای بار سوم به عنوان نخست وزیر ترکیه برای انتخابات نامزد شود.
نخست‌وزیر ترکیه افزود: من تصمیم خود را پس از رایزنی با دوستانم در حزب حاکم اتخاذ می‌کنم. وی درباره انتخاب کارخانه چینی و تحریم آمریکا برای ساخت سیستم موشکی و هوایی دوربرد گفت: این انتخاب بر مبنای یک بررسی استراتژیک ساده صورت گرفته است. اول اینکه، سیستم چین ارزان‌تر از مابقی سیستم‌هاست. دومین مساله و مهم‌ترین آن فاکتور انتقال تکنولوژی است که ترکیه به شدت به آن نیاز دارد. این یک تولید مشترک میان آنکارا و پکن است. سایر شرکت‌کنندگان در مناقصه از انتقال تکنولوژی‌های مربوط به ساخت این سیستم امتناع کردند.
اردوغان در بخش دیگری از سخنان خود بار دیگر سازمان ملل را مورد انتقال قرار داد و گفت که این سازمان بین‌المللی در بحبوحه چالش‌های موجود میان قدرت‌های جهان درباره مساله سوریه، ناتوان شده است.
وی افزود: پنج کشور در نهایت درباره آینده و سرنوشت سازمان ملل ابراز وجود کرده‌اند در حالی که جهان بیش‌تر از این پنج کشور است و این ناعادلانه نیست.

امامعلی رحمان رسماً نامزد انتخابات ریاست جمهوری تاجیکستان شد

امام علی رحمان سیاستمداری که طی ۲۱سال گذشته رییس جمهوری تاجیکستان بوده است برای شرکت در ششمین دوره انتخابات ریاست جمهوری این کشور روز جمعه نامزدی خود را اعلام کرد.
رحمان ازسوی حزب خلق دموکرات (حزب حاکم) به عنوان کاندیدای ریاست جمهوری این کشور معرفی شد.
ازماه نوامبر سال ۱۹۹۱ (۱۳۷۰) در نخستین انتخابات سراسری ریاست جمهوری تاجیکستان ازبین ۱۰ نامزد، رحمان نبی پیروز شد ولی کمتر ازیک سال ازمقامش کناره گیری کرد.
درسه انتخابات بعدی درسال های ۱۹۹٤، ۱۹۹۹ و ۲۰۰٦ رییس جمهور کنونی امام علی رحمان رهبر حزب خلق دمکرات (حزب حاکم) پیروز رقابت های انتخاباتی بوده است.
حزب حاکم بر تاجیکستان این دوره نیز امیدوار است امام علی رحمان برای یک دوره هفت ساله دیگر رییس جمهوری کشور باشد. در صورت پیروزی امام علی رحمان که از سال ۱۹۹۲ زمام رهبری تاجیکستان را در دست دارد، سابقه ریاستش بر این کشور فارسی زبان به ۲۸ سال خواهد رسید.
براساس قانون هر داوطلب برای ثبت نام دراین انتخابات باید ۲۱۰ هزار امضا معادل پنج درصد ازمجموع رای دهندگان ازحامیان خود که درکشور ساکن هستند ، بگیرند.
حدود چهارمیلیون نفر ازجمعیت هشت میلیون نفری تاجیکستان واجد شرایط رای دادن هستند.
اسماعیل طلبک‌اف عضو مجلس نمایندگان ازحزب کمونیست، عالم‌جان بابایف رییس حزب اصلاحات اقتصادی، عبدالحلیم غفاراف از حزب سوسیالیست، طالب‌بیک بخاری‌اف ازحزب کشاورزی، سعیدجعفر عثمان‌اف رییس حزب دموکراتیک وآینهال بابانظراوا ازاتحاد اصلاح طلبان دیگر نامزدهای احتمالی ششمین دوره انتخابات ریاست جمهوری تاجیکستان هستند.
خانم آینهال بابانظرآوا نامزد اتحاد اصلاح طلبان تاجیکستان وامام‌علی رحمان رییس جمهوری کنونی ورهبر حزب خلق دمکرات (حزب حاکم) دورقیب جدی انتخابات پیش روی این کشور شمرده شده اند.
اتحاد اصلاح طلبان تاجیکستان که مهمترین آنها حزب نهضت اسلامی تاجیکستان محسوب می شود ودرمقابل حزب خلق دموکراتیک (حزب حاکم بر کشور) قرار گرفته اند، ششم شهریور ماه گذشته خانم آینهال بابانظراوا حقوقدان سرشناس و فعال سیاسی این کشور را به عنوان نامزد خود برای انتخابات ریاست جمهوری این کشور در ششم نوامبر (۱۵آبان) سال جاری برگزیدند.
بیشتر تحلیلگران وسیاسیون تاجیکستان پیش بینی می کنند امامعلی رحمان رییس جمهوری فعلی پیروز انتخابات آینده ریاست جمهوری این کشور باشد.

روزنامه حریت

چگونه می‌توان مصر جدید را ساخت؟

مسوولیت تغییر مسیر مصر دوباره بر دوش همه مصری‌هاست. بر عهده گرفتن مسئولیت ساخت آینده‌ای بهتر، درسی است که ممکن است برخی از چالش‌های سال‌های بی‌ثباتی فراگرفته باشند.
وظیفه ایجاد مصری جدید، بر عهده گروه‌های کوچکتر مصری است.جدا از سیاست و بازی قدرت، شاید مصری ها همگی در این خصوص اتفاق نظر داشته باشند که به اندازه کافی بدون دورنمایی از آینده‌ای روشن، در فقر زندگی کرده‌اند و اگر چیزی باشد که همه بر سر آنها اتفاق نظر داشته باشند، همان ایجاد مصری بهتر برای همه است. در واقع طغیان علیه اوضاع حاضر و شرایط اسفباری که توسط خود آنها به درازا کشیده است، چیزی است که بسیاری را در ایده به هم زدن اوضاع هماهنگ می‌کند. چالش پیش رو مصری‌ها در واقع قرار دادن مسیر مورد درخواست مردم پیش روی مصر است.
پس از گذشت سه سال از انقلاب و مشغول بودن به انتقال قدرت، هنوز هم به نظر می‌رسد که مصر راه خود را پیدا نکرده است.
سرانجام روند سیاسی که به دنبال نقشه آینده مصر پدید می‌آید، برای دومین بار قانون اساسی، پارلمان و رییس جمهور معرفی خواهد کرد. در این بین، دولت موقت مدعی است که اقتصاد مصر در حال بازیابی است. برای میلیون‌ها مصری‌ای که هر روز زندگی‌شان را با سختی‌های روزافزون گذرانده‌اند، شاید این روند به تنهایی نتواند التیام بخش باشد.
مدت‌هاست که مصری‌ها توانایی ویژه خود را در ایستادگی بر چیزی که خواهان تغییر آن هستند نشان داده‌اند و این چیزی کمتر از توانایی ساختن و ایجاد شرایطی نیست که خواهان آن هستند. تنها تفاوت عمده بین این دو، نیروی محرک است.
مدت‌هاست که ناامیدی، خشم، بدبختی و ترس دائمی، محرکهای اصلی سرنگونی قدرت حاکم بوده‌اند، مصری‌ها باید برای ایجاد خواسته خود یک عامل محرک دیگر ترتیب دهند. سوخت و محرک مورد نیاز برای ساخت خواسته‌های آنها از نیروی دوستی، عدالت، ترحم، زیبایی و امید سرچشمه می‌گیرد.
در واقع ایجاد یک تغییر نه تنها ضروری، بلکه شروع کار است. هزاران گروه کوچک تلاش برای گسترش آگاهی و منابع خود و آماده‌سازی شرایط برای ایجاد مصر جدید را آغاز کرده‌اند. باید مصری‌های بیشتری در حد توانایی خود، با این تلاش‌ها همکاری کنند تا تفاوت واقعی حاصل شود. هر چه که این گروه‌ها افزایش یابند، تلاش‌های آنها نیز تاثیرگذارتر می‌شود.
در این شرایط دو مسئولیت عمده بر دوش همه مصری‌ها قرار می‌گیرد. توانایی واکنش و سازماندهی کار نظارت و ارزیابی دولت داخلی، ایجاد فعالیت‌های موثر، هدفمند، سازنده و دخالت در آن و به علاوه مسئول کردن نمایندگان منتخب به اجرای وظایف خود. هر چند که ممکن است در این اثنا روند سیاسی به موضوع اصلی تبدیل شود اما باز هم این مردم مصر هستند که باید اطمینان حاصل کنند که آنها سیاست را کنترل می‌کنند و نه توسط سیاست رانده می‌شوند.
مسیر پیش رو باید شامل همکاری مستحکم دستگاه‌های شفاف، قابل اطمینان و مسئولیت‌پذیر با مردمی باشد که از نظر اجتماعی مسوولیت‌پذیر، بسیار موثر و فداکار باشند.
بسیاری با این ایده موافقند که اکنون اکثر مصری‌ها فاصله بسیار زیادی با پیاده کردن چنین فرمولی دارند؛ هر چند که این مسئولیت بر عهده گروه‌های کوچکتر مصری است تا مسیر حرکت را مشخص کنند و به اکثریت هم‌وطنان خود یاری رسانند.

بخش دوم و پایانی

تاریخچهٔ مختصرِ جنگ‌های صلیبی

علی غفوری

دعوت سن برنارد

در ۱۱۴۷ سن برنارد رییس صومعهٔ «کلرو» در شامپانی فرانسه (مانند پاپ اوربانوس در جنگ صلیبی اول) فرمان بسیج اروپا علیه مسلمانان را داد. او مجمعی در «وزله» فرانسه تشکیل داد و از سران دولت‌های غربی خواست تا نیروهای خود را به آسیای باختری برسانند. لویی هفتم پادشاه فرانسه و کنراد سوم امپراتورآلمان دعوت او را لبیک گفته و سپاه خود را به حرکت درآوردند.

این دو سپاه خود را از طریق یونان به شام رساندند و دمشق راکه به‌سختی توسط مسلمانان محافظت می‌شد، محاصره کردند اما قادر به فتح آن نشدند و شهر «رها» نیز هم‌چنان در دست مسلمانان ماند. این دو سپاه که با نیروی بسیار قدرت‌مندی به حرکت درآمده بود، به هنگام بازگشت تقریباً نابود شد.

نتیجهٔ نبرد

نبرد دوم صلیبی به‌دلیل بی‌نتیجه بودن برای مسیحیان، عملاً سبب تشویق مسلمانان برای ادامهٔ حملات علیه متجاوزان مسیحی شد، چرا که ۲ قدرت اول اروپا یعنی آلمان و فرانسه، در این نبرد نتوانسته بودند کاری از پیش ببرند.

ورود صلاح‌الدین ایوبی به جنگ و جنگ سوم صلیبی:

در ۱۱۶۰ میلادی، اوضاع شام و فلسطین کاملاً متزلزل شد و مسیحیان می‌دانستند که هر آینه امکان سقوط متصرفات‌شان وجود دارد، به‌ویژه آن‌که مسلمانان در کلیه جبهه‌های شمال افریقا، هسپانیا و بین‌النهرین در حال پیشروی بودند. اثر این پیشروی‌ها، سبب تضعیف قوای مسیحیان در فلسطین بود.

در ۱۱۷۱ صلاح‌الدین ایوبی بر دولت فاطمی مصر غلبه کرد و خطبه را پس از ۲ قرن به نام خلیفهٔ عباسی قرائت و سلسلهٔ ایوبی‌ها را بنا نهاد. صلاح‌الدین به تجهیز قوای بزرگ مسلمین پرداخت و در ۱۱۸۶ در طبریه در اولین زورآزمایی خود با صلیبیان، شکست سنگینی به آن‌ها وارد کرد. آن‌گاه رو به سوی بیت‌المقدس راند.

فتح بیت‌المقدس

در ۱۱۸۷، صلاح‌الدین پشت دروازه‌های بیت المقدس بود. او ابتدا به مدافعان برج‌های شهر پیغام داد که در صورت تسلیم شدن در امان هستند، ولی عیسویان تصمیم به مقاومت گرفتند. نبرد آغاز شد و علی‌رغم مقاومت شدید نیروهای مدافع، تهور مسلمانان سبب انهدام بخشی از دیوار قلعه و نفوذ سربازان مسلمان به داخل شهر شد. مبارزان مسیحی از صلاح‌الدین امان خواستند، اما او گفت که در این زمان تنها در ازای پرداخت فدیه، از کشتار آن‌ها خودداری می‌کند، بنابراین پس از ۹۱ سال بیت‌المقدس به تصرف مسلمانان درآمد.

صلاح‌الدین در سال بعد در نبرد «حطین» نیز سپاه صلیبی را در شمال فلسطین شکست داد و باقی‌ماندهٔ آن‌ها را از دم تیغ گذراند. به دنبال این پیروزی، ده‌ها شهر مهم یکی پس از دیگری از دست صلیبیون خارج شد (از جمله: بیروت، صور، صیدا، عکا، یافا، صبره و صهیون و قلاع مهم منطقه).

حرکت اردوی صلیبی

پیروزی‌های جدید مسلمانان، سبب حیرت اروپا شد و فتح بیت‌المقدس، خون صلیبیون را مجدداً به جوش آورد. پاپ مجدداً فرمان بسیج عمومی داد و این بار ۳ شاه بزرگ اروپا یعنی فردریک باربروسا از آلمان، فیلیپ اگوست از فرانسه و ریچارد شیردل از انگلیس در ۱۱۸۹ خود را به آسیا رساندند.

اگرچه غرق شدن پادشاه آلمان در یک رودخانه سبب از هم پاشیدن نیروهایش شد، اما سپاهیان فرانسه و انگلیس آن‌قدر بودند که نبرد را ادامه دهند. عکا در این سال سقوط کرد. معروف‌ترین نبردهای صلیبی در این زمان انجام شد به گونه‌یی که صدها هزار سرباز مسیحی و مسلمان و ده‌ها سردار بزرگ جان خود را از دست دادند. اما مصاف طولانی ریچارد شیردل و صلاح‌الدین نیز فرجامی برای اروپا نداشت. صلاح‌الدین علی‌رغم مبارزات بی‌امان، به‌دلیل تقویت مداوم سپاه صلیبی، تقاضای کمک از خلیفه و امرای ترک و عرب کرد. و از طرف دیگر، ریچارد و فیلیپ نیز به کشور خود بازگشتند و عملاً نبرد به وضعیتی فرسایشی تبدیل شد.

پس از مدتی، سپاه صلیبی که از به‌دست آوردن بیت‌المقدس ناامید و پراکنده شده بود، عملاً جنگ صلیبی سوم به پایان رسید.

پیروزی‌های صلاح‌الدین سبب شد که بیت‌المقدس تا ۹ قرن دیگر در اختیار مسلمانان بماند (تنها در سال ۱۲۲۸ به‌مدت ۱۶ سال این شهر به تصرف پادشاه آلمان درآمد). پس از این جنگ‌ها، ۵ بار دیگر صلیبیون به قصد بازپس‌گیری سرزمین‌های آسیای غربی به این نواحی لشکر کشیدند که این نبردها به جنگ‌های صلیبی چهارم تا هشتم معروف شد، اما در نهایت در ۱۲۷۰ میلادی، کلیهٔ نیروهای اروپایی شکست خورده و اوضاع منطقه به سال ۱۰۹۵ بازگشت. ولی در شرق تندباد جدیدی توسط مغولان ایجاد شد که در فرجام، آثار پیروزی‌های دولت‌های اسلامی را زایل کرد

نتیجهٔ نبرد

نبردهای صلیبی سوم، سبب از دست رفتن شهر مهم بیت‌المقدس از تصرفِ مسیحیان شد، مضافاً آن‌که پیروزی‌های پی در پی صلاح‌الدین، فتوحات مسیحیان را از دستِ آن‌ها خارج کرد و پس از این، اروپاییانَ در نبردهای دیگر صلیبی، دست پایین را داشتند.

پیروزی‌های صلاح‌الدین سبب شد که بیت‌المقدس تا ۹ قرنِ دیگر در اختیار مسلمانان بماند (تنها در سال ۱۲۲۸ به‌مدت ۱۶ سال این شهر به تصرف پادشاه آلمان درآمد). پس از این جنگ‌ها، ۵ بار دیگر صلیبیون به قصد بازپس‌گیری سرزمین‌های آسیای غربی به این نواحی لشکر کشیدند که این نبردها به جنگ‌های صلیبی چهارم تا هشتم معروف شد، اما در نهایت در ۱۲۷۰ میلادی، کلیهٔ نیروهای اروپایی شکست خورده و اوضاع منطقه به سال ۱۰۹۵ بازگشت. ولی در شرق تندباد جدیدی توسط مغولان ایجاد شد که در فرجام، آثار پیروزی‌های دولت‌های اسلامی را زایل کرد.

تفاوت زنده‌گی شاد و زنده‌گی پُرمعنا

احساسات مثبت و منفی

بدیهی است که احساس خوب، شادی می‌آورد و برعکس. اما این تحقیق نشان می‌دهد احساس خوب، زنده‌گی را معنی‌دارتر نمی‌کند. از بین حس‌هایی که در این تحقیق بررسی شده‌اند، شاید جالب‌ترین مورد، احساس بی‌حوصله‌گی باشد. بی‌حوصله‌گی بی‌تردید احساسی ناخوشایند است و خوشحالی نمی‌آورد، اما از طرف دیگر، نشانهٔ نبود معنا هم هست، بنابراین فرد بی‌حوصله، نه شاد است نه در طلبِ معنا.

پول

می‌گویند پول خوشبختی نمی‌آورد. این تحقیق نشان می‌دهد که پول تأثیر شدیدی بر احساس شادی می‌گذارد، اما معنایی به زنده‌گی نمی‌دهد. خرید ضروریات یا حتا تجملات، با شادی رابطهٔ نزدیک دارد و بی‌ثباتی و بحران اقتصادی، لذت زنده‌گی را کاهش می‌دهد. اما دخل‌وخرج مناسب و هدف‌مند، اثری معکوس دارد؛ به زنده‌گی معنا می‌دهد ولی شادی نمی‌آورَد. وقتی می‌توانید برای آیندهٔ فرزندتان پس‌انداز کنید، قسط خانه را کامل بپردازید یا بدهیِ خود را تسویه کنید، زنده‌گی را معنادارتر کرده‌اید. بنابرین تأثیر پول، ارتباط بسیار با اَرزش‌های فردی دارد و این‌که فرد چه‌گونه خود را در رابطه با پول تعریف می‌کند.

روابط

ارتباط اجتماعی، یکی از عواملی است که هم زنده‌گی را شادتر می‌کند و هم به آن معنا می‌دهد. تنهایی، یکی از مهم‌ترین عوامل شاد نبودن است. بسیاری از افرادی که در این تحقیق شرکت کرده بودند، ارتباط با خانواده و دوستان را معنای زنده‌گی خود می‌دانستند. به یاد آوردنِ ساعت‌ها و روزهایی که در تنهایی گذشته، یا احتمال تنها ماندن در آینده، تأثیر شدَیدی بر شادی دارد. اما در کمال شگفتی، این‌که چه‌قدر با دوستان یا کسانی که دوست‌شان داریم وقت می‌گذرانیم، تأثیر زیادی بر شادی ندارد ولی به زنده‌گی معنا می‌دهد. شاید وقت گذراندن با آن‌ها که دوست‌شان داریم کار بسیار سختی باشد، بنابراین ممکن است خوشحالی زیادی عاید ما نکند. کسانی که در این تحقیق، زنده‌گی معنادارتری داشتند، روابط راَ مهم‌تر از دستاوردهای زنده‌گی‌شان می‌دانستند.

بررسی تأثیر روابط بر شادی و معنا، یکی از مهم‌ترین عوامل در این‌باره را روشن می‌کند. شادی از منفعتی که از دیگران می‌بریم، زاییده می‌شود و معنا از آن‌چه به دیگران می‌دهیم. «گیرنده»، شاد است و«دهنده»، زنده‌گی بامعنایی دارد. کمک به دیگران، زنده‌گی را بامعناتر می‌کند اما مستقیماً ما را شاد نمَی‌سازد. اگر کمک به دیگران لذت دارد، برای این است که زنده‌گی ما معنادارتر می‌شود. بر اساس این تحقیق، فداکاری و ازخودگذشته‌گی، تأثیر چندانی بر شادی می‌گذارد و یا هم اندکی آن را کاهش می‌دهد، اما اهمیت بسیاری در معنادار بودنِ زنده‌گی دارد. نکتهٔ جالب دیگری که در این تحقیق روشن شد، این بود که جروبحث با دیگران، شادی را کم می‌کند اما به زنده‌گی معنایی بیشتر می‌بخشد. افراد شاد، کمتر تمایل به جروبحث دارند.

فرزند

بزرگ کردن فرزندان، برای بسیاری از پدرها و مادرها دستاوردی مهم تلقی می‌شود، چرا که نیازمند گذشتن از خود و وقفِ دیگری شدن است. به همین دلیل، برای بسیاری از پدر و مادرهایی که در این تحَقیق شرکت کرده بودند، بزرگ کردن کودک حتا شادی‌شان را کمتر کرده بود، اما به زنده‌گی‌شان معنا داده بود. آن‌ها هرقدر وقت بیشتری برای فرزندشان گذاشته بودند، زنده‌گی معنی‌دارتری پیدا کرده بودند و این همان چیزی‌ست که به آن «تناقض فرزند داشتن» می‌گویند.

استرس و نگرانی

نیازی به گفتن نیست که استرس و نگرانی، شادی را کم می‌کند، اما عجیب این است که به زنده‌گی معنا می‌دهد. این‌که چرا چنین است، تفسیرهای متفاوتی می‌تواند داشته باشد. شاید پیوند گذشته و حال و آینده، احتمال خطرهای پیش رو را بیشتر برای فرد آشکار می‌کند یا استمرار فعالیت‌های دشوار و سنگین برای رسیدن به هدفی در آیندهٔ دور (که البته تحقق آن تضمین‌شده هم نیست)، برای فرد استرس و نگرانی می‌آورد، هرچند که به زنده‌گی‌اش معنا می‌دهد. محققان در پایان، نتیجه می‌گیرند که شادی بیشتر، حاصل برآورده شدنِ خواسته‌ها و نیازهاست، به‌خصوص از طرف دیگران. اما معنا، بیشتر فراهم کردن برایَ دیگران است به شیوه و سبکِ خود فرد. زنده‌گی بامعنا، بیشتر حاصل برآورده کردنِ خواسته‌ها و نیازهای دیگران اَست و بیشتر به تعریفی که فرد از«خود» دارد، مربوط می‌باشد.

منبع: سلامت نیوز

طالبان می‌خواستند ریشهٔ زبان فارسی را از افغانستان برکنند!

(پُرس‌وشنود ماندگار با استاد رسول رهین / نویسنده و پژوهش‌گر)

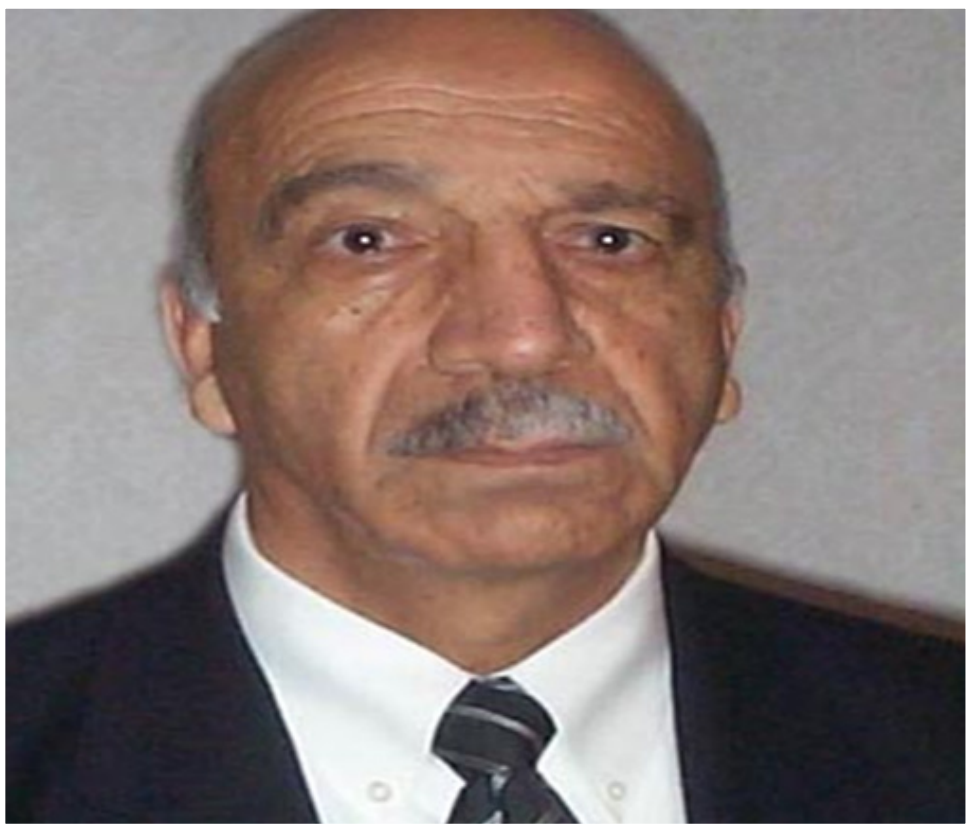

کتاب‌خانهٔ دانشگاه کابل در آن‌زمان از برجسته‌ترین کتاب‌خانه‌ها در سطح آسیای میانه بود. این کتاب‌خانه در آن زمان مجهز به جدیدترین سیستم تنظیمِ کتاب‌ها بود که تمام کتاب‌ها بر اساس آن سیستم تنظیم شده بودند. هر بخش این کتاب‌خانه جدا تدوین شده بود و دارای بخش‌های مختلف بود و برای همهٔ اشخاص با سلیقه‌های گوناگون، معلومات و مواد کافی ارایه می‌کرد. این کتاب‌خانه در همان زمان به حیث کتاب‌خانهٔ ملی افغانستان شناخته شده بود

هارون مجیـــدی

سپاس از این‌که وقتِ گران‌بهای‌تان را در اختیار ما گذاشتید. نخست اندکی دربارهٔ زندگی خود بگویید؟

در سال ۱۳۱۸ خورشـیدی در دهکده‌یی به‌نام خمزرگر در حصهٔ اول کوهستان، ولایت کاپیسا، به دنیا آمده‌ام؛ اما بخش زیادی از عمر خود را در کابل به‌سر برده‌ام. پدرم ـ میرزا محمدحسین خان ـ از زمان امان‌الله خان در کابل به‌سر می‌برد و در ساختن قصرِ دارالامان به حیث منشی ایفای وظیفه می‌کرد. او در دَه‌افغانان کابل خانه داشت و من بیشتر دورهٔ طفولیتم را در آن‌جا سپری کرده‌ام.

پس از حکومت امان‌الله خان و شاه حبیب‌الله کلکانی، پدرم دوباره به دهکده رفت و بخش دیگر زندگی‌ام در آن‌جا سپری شـد.

یادم می‌آید زمانی را که پدرم یک برادر و یک برادرزاده‌ام را که از من بزرگتر بودند، شامل مکتب کرد. من و یک پسرکاکایم که هر دو از آن‌ها خُردتر بودیم، حسادت کردیم که چرا ما را در مکتب شامل نکرده‌اند. به همین خاطر یک قلم را بردم و به یک معلم لیسهٔ اُشتُرگرام ـ که اکنون به‌نام لیسهٔ میرمسجدی یاد می‌شود ـ هدیه دادم تا نام مرا هم در حاضری بگیرد. سرانجام من نیز شامل مکتب شدم بدون این‌که پدرم در جریان باشد. دروهٔ ابتدایی را آن‌جا خواندم، اما در این دوره چندان رشـد نکردم ولی خیلی شوخ بودم و یادم است که یک نوع بازی داشتیم به نام «غورسی» که من در آن نسبت به سایر هم‌دوره‌یی‌هایم پیش بودم و بسیار بازی‌گوشی می‌کردم. آن‌چه گفتم، مربوط به سال‌های ۱۳۲۶ ـ ۱۳۳۲خورشیدی می‌شود.

در همین زمان، هیأتی از کابل آمد تا شاگردان را برای دارالمعلمین و لیسهٔ ابن سینا ـ که اکنون وجود ندارد و تا صنف دوازدهم شاگرد می‌پذیرفت ـ انتخاب نمایند. من نیز از صنف شش به بعد در ابن سینا پذیرفته شدم. چون در آن‌زمان مظاهرات بود، ابن سینا را به دو بخش تقسیم کردند؛ یک بخش آن را به زراعت و بخش دیگر را به دارالمعلمین معرفی نمودند. من به دارالمعلمین رفتم، چون تا صنف یازدهم را در ابن سینا خوانده بودم. یک سال دیگر در دارالمعلمین بودم که پس از آن بنا به علاقهٔ خودم، شامل دانشکدهٔ ادبیات دانشگاه کابل شدم.

در سال ۱۳۴۰ خورشیدی از دانشکدهٔ ادبیات فارغ و شامل کدر علمیِ دانشکدهٔ ادبیات و علوم انسانی دانشگاه کابل شدمَ. در پهلوی تدریس، مسوولیت کتاب‌خانهٔ دانشکدهٔ ادبیات و علوم انسانی را نیز به دوش داشتم. در سال ۱۹۶۶ میلادی، کارشناسی ارشد خود را در رشتهٔ کتاب‌شناسی دانشگاهی، از دانشگاه جورج پی بادی تینسی امریکا به‌دست آوردم.

البته باید بگویم زمانی که در دانشگاه بودم، در مضمون‌های اساسی رشتهٔ ادبیات زبان فارسی، نسبت به سایر هم‌صنفانم لایق‌تر بودم.

استاد عبدالاحمد جاوید با توجهِ ویژه‌یی که به من داشت، در همان زمان دو مسوولیَت را به من سپرد. مسوولیت اول من این بود که به حیث مهتمم در مجله‌یی به‌نام «کابل پوهنتون خبرونه» کار کنم. تا زمانی که در کدر دانشگاه کابل بودم، به حیث معاون این مجله نیز کار کردم.

و اما مسوولیت دیگرم این بود که در همان زمان به چند تن از بانوان که یکی از آن‌ها فتانه نام داشت و بعدها همسر داکتر نجیب‌الله رییس‌جمهور فقید شد، درس خانه‌گی بدهم.

استاد جاوید مرا در زمان دانشجویی بسیار دوست داشت و نسبت به من توجهی ویژه می‌نمود. او مرا موظف ساخته بود که در خانه به خانمش زبان انگلیسی آموزش دهـم.

از کدام استادان‌تان در دانشگاه کابل بیشتر تأثیر پذیرفته‌اید؟

من تأثیر فراوانی از کارهای استاد عبدالاحمد جاوید گرفته‌ام و به‌خاطر احترامی که به ایشان داشتم و دارم، تا چند سال پس از درگذشت‌شان نیز نام‌شان را به حیث یکی از اعضای هیأت تحریر در مجلهٔ «آریانای برون‌مرزی» حفظ کردم.

هم‌چنین از استاد بیتاب که تا اکنون نیز تمام اداها و رفتارهای زیبایش سرِ صنف را به یاد دارم، تأثیر پذیرفته‌ام. او دوست‌داشتَنی‌ترین استادم بود.

از استادان دیگری مانند امین میرزا، علی محمد زهما، نسیم نگهت سعیدی، رحیم الهام و حبیب‌الرحمن هاله تأثیرها گرفته و فراوان آموخته‌ام.

چند سال در دانشگاه کابل تدریس کرده‌اید؟

در جدی ۱۳۳۹ خورشیدی زمانی که از دانشکدهٔ زبان و ادبیات فارغ شدم، هم‌زمان شامل کدر دانشگاه کابل نیز شـدم. در کنار آن هم‌زمان مدیر کتاب‌خانهٔ دانشکدهٔ زبان و ادبیات نیز بودم.

در همین زمان، با استفاده از یک بورس به امریکا رفتم و در بخش کتاب‌داری درس خواندم. پیش از رفتن به امریکا، دانشکده‌های دانشگاه کابل در نقاط مختلف شهر بود و زمانی که من دوباره پس از پایان آموزش‌ها به کشور بازگشتم، دانشگاه کابل را در موقعیتی که حال قرار دارد، دیدم.

دوباره به کتاب‌خانهٔ دانشگاه کابل رفتم و به صفت معاونِ آن مصروف کار شدم. بعدها در زمان حکومت داوودِ خان رییس کتاب‌خانهٔ دانشگاه کابل شدم و تا سال‌های درازی در کنار تدریس در دانشکده، در کتاب‌خانه نیز مسوولیت و فعالیت داشتم.

در سال‌های ۱۳۵۷ و ۱۳۵۸ رییس کتاب‌خانه‌های عامهٔ افغانستان بودم و بعد از آن تا سال ۱۳۷٤ خورشیدی، استاد در دانشکدهٔ ژورنالیسم دانشگاه کابل.

تا امروز که بیرون از کشور هستم، خودم را وابسته به دانشگاه می‌دانم و در هیچ جایی دیگر هم کار نکرده‌ام.

آن سال‌هایی که شما در کتاب‌خانهٔ دانشگاه کابل بودید، این کتابخانه چه‌گونه کتاب‌خانه‌یی بود؟

کتاب‌خانهٔ دانشگاه کابل در آن‌زمان از برجسته‌ترین کتاب‌خانه‌ها در سطح آسیای میانه بود. این کتاب‌خانه در آن زمان مجهز به جدیدترین سیستم تنظیم کتاب‌ها بود که تمام کتاب‌ها بر اساس آن سیستم تنظَیم شده بودند. هر بخش این کتاب‌خانه جدا تدوین شده بود و دارای بخش‌های مختلف بود و برای همهٔ اشخاص با سلیقه‌های گوناگون، معلومات و مواد کافی ارایه می‌کرد. این کتاب‌خانه در همان زمان به حیث کتاب‌خانهٔ ملی افغانستان شناخته شده بود.

چه زمانی از افغانستان مهاجرت کردید؟

زمانی که گروه طالبان به چهارآسیاب رسیدند، از طرف سازمان یونسکو که با آن‌ها نیز همکاری داشتم، برای اشتراک در یک کنفرانس دعوت شدم. با مشکلات زیادی توانستم ویزا بگیرم و خودم را به آن کنفرانس برسانم. من که از قضا آن‌زمان بیمار بودم، پیش از رفتنم گفته بودم که قصد تداوی خود را نیز دارم. یک هفته از این سفر نگذشته بود که طالبان داخل شهر کابل شدند و آن را تصرف کردند. بعد از آن، تا حال به حیث پناهندهٔ سیاسی در سویدن زنده‌گی می‌کنم.

تا حال چه کارهایی در سویدن انجام داده‌اید؟

زمانی که طالبان کابل و مزار را گرفتند، اطلاعاتی به ما رسید که آن‌ها کارهای مخربِ زیادی انجام می‌دهند. به‌خصوص این‌که آن‌ها برنامهَ داشتند که ریشهٔ زبان فارسی را از افغانستان برکنند.

از روی تصادف، مرحوم داکتر جاوید که در آن زمان در لندن بود، برای اشتراک در کنفرانسی به سویدن آمد. ما همدیگر را دیدیم و من به او گفتم که شرایط خرابی در کشور حاکم است و من در نظر دارم که نشریه‌یی داشته باشیم که در تقابل با این اعمال طالبان فعالیت کند. هم‌چنین در این نشریه آن‌دسته از نوشته‌هایی را که تا حال از وحشت زمام‌داران مجال نشر نیافته بودند، نشر کنیم.

استاد جاوید از این پیشنهاد من بسیار خُرسند شد و گفت باید این کار انجام شود. عاجل یک جدول تنظیم کردیم که که کدام کارها باید صورت گیرند. چند روز بعد از آن، شروع کردم به انجام کارها. بعدها این جریان بزرگ شد و نام شورای فرهنگی افغانستان را به خود گرفت. تصورم می‌کنم جریانی را که ما ساختیم و کار کردیم، بی‌پیشینه بوده و تا حال هیچ‌کس و هیچ جریانی تا این اندازه کار نکرده است. ما تا اکنون پانزده کتاب در بخش‌های مختلف نشر کرده‌ایم، در کنار این‌که به‌طور مداوم مجلهٔ آریانای برون‌مرزی را نشر نموده‌ایم. مجلهٔ آریانای‌برون مرزی، عموماً موضوعات تاریخی را بازتاب می‌دهد.

نشریهٔ دیگری را نیز راه‌اندازی کردیم به نام خاوران که در آن به پخش و نشرِ نکته‌نظرات و موضع‌گیری‌های سیاسی خود می‌پرداَختیم. نشریهٔ خاوران اکنون تارنمای انترنتی دارد و نظر به احصاییهٔ جهانی‌یی که هر سال گرفته می‌شود، بیشترین خواننده را به خود اختصاص داده است.

اندکی هم از زمانی که سمت ریاست دانشگاه البیرونی را به عهده داشتید و کارهایی که در آن‌جا انجام دادید، برای ما بگویید؟

پس از تارومار شـدن طالبان، من در سال ۱۳۸۳ خورشیدی تحت برنامهٔ iom به حیث رییس دانشگاه البیرونی در کاپیسا شامل وظیفه شدم و در عین حال، عضویت بورد علمی وزارت معارف افغانستان را نیز به‌دست آوردم.

زمانی که من به آن‌جا رفتم، به‌راستی دانشگاه البیرونی شکل عجیب‌وغریبی داشت. کسانی که هیچ تجربه‌یی در دانشگاه و دانشگاه‌سازی نداشتند، در رأس امور قرار گرفته بودند. در مدتی که من در آن دانشگاه بودم، تغییرات فراوانی در نصاب آموزشی رونما شـد. برای دانشجویان صنف‌های آموزشی ساخته شد، غذایی که به دانشجویان داده می‌شد، تغییر کرد و خلاصه در همهٔ بخش‌ها تغییرات گسترده و مثبت رونما گشت.

قبل از رفتن من به این دانشگاه، دانشجویان بی‌چاره حتا نمی‌دانستند که کی هستند و چه حقوقی دارند. به آن‌ها گفتم بروید اتحادیهٔ دانشجویان را تشکیل دهید و من خودم برای آن‌ها اساس‌نامه ترتیب کردم و برای‌شان گفتم که رکن عمدهٔ دانشگاه، شما هستید. استادانی که در این دانشگاه بودند، اصلاً به فکر این نبودند که کار کنند و زمانی رتبهٔ علمی بگیرند. در دانشگاه البیرونی تنها چند چهرهٔ محدود بود که هر چیزی که می‌آمد، بین خود تقسیم می‌کردند. من در صدد رفع این مشکلات و نابه‌سامانی‌ها برآمـدم، اما استفاده‌جوَیانی که احساس خطر کرده بودند، تلاش کردند تا راه‌هایی بیابند که از شرِ من خلاص شوند. همین کار را هم کردند و زمانیَ که من برای دیدن خانواده به سویدن رفته بودم، وزیر تحصیلات عالی را که در آن‌زمان آقای شریف فایض بود، غلط فهماندند و...

چند اثر منتشرشده دارید و آن‌ها در چه بخش‌هایی نگاشته شده‌اند؟

کتاب‌ها، مقالات و برگردان‌های زیادی از من در داخل و بیرون از افغانستان به نشر رسـیده‌اند.

رهنمای کتاب‌خانه‌های افغانستان، کتاب‌شناسی افغانستان، کتاب‌شناسی آموزش و پرورش در افغانستان، سیستم اعشاریه‌دهی دیوری، یادنامهٔ استاد عبدالحق بیتاب ملک‌الشعرا، «کتاب، کتاب‌خانه و کتاب‌دار»، تاریخ مطبوعات افغانستان در سده‌های نُزدهم و بیستم، املا و انشای زبان دری، مقدمه و ویراستاری اوستا از استاد جاوید، قانون طرب از استاد سرآهنگ، روش تحقیق، کی کیست در فرهنگ برون‌مرزی در سه جلد، سرگذشت زبان فارسی دری، تاریخ مطبوعات افغانستان از شمس‌النهار تا جمهوریت، یگانه‌گی زبان فارسی در دهکدهٔ جهانی، شاه حبیب‌الله خان کلکانی و مجموعهٔ آمادهٔ نشر کتابی از مجموعه چند مقاله به نام تاجیکان.

صبر ناروی به پایان رسید

یکی از مقامات بلندپایهٔ ناروی روز جمعه اعلام کرد ناروی کمک‌های خود را به افغانستان در سال ۲۰۱٤ به سبب عدم پیشرفت در زمینه حقوق زنان و تلاش‌ها برای مبارزه با فساد مالی کاهش می‌دهد.
به گزارش خبرگزاری فرانسه از اسلو، کمک‌های ناروی از ۷۵۰ میلیون کرون (معادل ۹۲ میلیون و ۳۰۰ هزار یورو ، ۱۲٦ میلیون دالر) در سال به ۷۰۰ میلیون کرون کاهش می‌یابد.
«تورگیر لارسن Torgeir Larsen » معاون وزیر امور خارجه ناروی به روزنامه آفتنپوستن گفت: «ما در ماه جولای به مقامات افغانستان درباره پیامدهای تأخیر در فرآیند اصلاحات در این کشور و کاهش کمک مالی هشدار دادیم و اکنون این امر در حال وقوع است.»
لارسن گفت جزییات دقیق این کاهش در بودجه سال ۲۰۱٤ دولت که قرار است ۱٤ اکتبر ارایه شود مطرح خواهد شد.
انتظار نمی‌رود دولت بعدی ناروی که به زودی روی کار می‌آید این تصمیم را به چالش بکشد.
آفتنپوستن به نقل از گزارش جدید سفارت ناروی در کابل نوشت ۸۷ درصد از دختران و زنان افغان در معرض خشونت قرار دارند و ۷۰ درصد از نیروهای زن پولیس در افغانستان توسط مقامات مافوق خود مورد آزار و اذیت و تجاوز جنسی قرار می‌گیرند.

سازمان غیردولتی شفافیت بین‌المللی افغانستان را یکی از فاسدترین کشورها در جهان برشمرده است.

افغانستان شاید به مسیر عراق برود

یک تحلیلگر امریکایی می‌گوید که جانب افغانستان و ایالات متحده از خطر عدم امضای توافقنامهٔ امنیتی و دفاعی آگاهی دارند.
ریچارد ویتز از نهاد پژوهشی هدسن در واشنگتن به خشونت‌ها و نا امنی‌های روز افزون در عراق اشاره کرده، ضرورت عقد این قرارداد را بین افغانستان و امریکا بر می‌شمارد.
ایمل فیضی سخنگوی رییس‌جمهور افغانستان گفت که اختلافات در باره این توافقنامه پا برجاست و در صورت عدم توافق با واشنگتن، حکومت بعدی افغانستان روی آن تصمیم خواهد گرفت.
سخنگوی رییس‌جمهور افغانستان گفت که ادامهٔ عملیات نظامی و حملات ضد دهشت‌افگنی توسط نیروهای امریکایی پس از سال ۲۰۱٤ در افغانستان یکی از موارد عمده اختلاف بین مقامات افغان و امریکایی برای رسیدن به توافق روی امضای موافقتنامه امنیتی و دفاعی بین دو کشور است.

عملیات ‹خودسرانه›

آقای ویتز می‌گوید که نیروهای امریکایی نمی‌خواهند قانون افغانستان را نقض کنند. اما «ایالات متحده می‌خواهد از قبل اجازه اجرای عملیات ضد دهشت افگنی را داشته باشد. پس در صورتیکه اجازه اجرای عملیات ضد دهشت افگنی [از سوی حکومت افغانستان] به آنان داده شود، هیچ نوع قانون [افغانستان] نقض نمی‌گردد.»
اما ایمل فیضی ادامه هرگونه حملات مستقلانه ضد دهشت افگنی توسط نیروهای امریکایی پس از سال ۲۰۱٤ در افغانستان را «نقض حاکمیت ملی» عنوان می‌کند.
ریچارد ویتز در صحبت با رادیو آشنا گفت که نیروهای امریکایی در رویارویی با هرگونه تهدید می‌خواهند «استقلال عمل» و کمترین موانع قانونی فرا راه شان داشته باشند در حالی‌که حکومت افغانستان بخاطر نگرانی از احتمال سو رفتار نیروهای امریکایی خواستار اعمال برخی محدودیت های قانونی بوده که یک امر طبیعی است.
ایمل فیضی گفته است که «تجاوز» برخاک افغانستان موضوع دیگری است که دوجانب روی آن اختلاف نظر دارند. او افزود که حملات شورشیان خارجی در لباس افغان‌ها را حکومت افغانستان، تجاوز تلقی میکند اما امریکا از آن تعریف دیگری دارد.

تعریف تمامیت ارضی

اما آقای ویتز می‌گوید که تعریف ایالات متحده از تجاوز واضح است و به گفته او هر گونه حمله توسط نظامیان و یا یک گروه دهشت افگن وابسته به یک کشور برکشور دیگر از دیدگاه ایالات متحده تجاوز گفته می‌شود.
ویتز افزود که افغانستان از حمله نظامیان کشور خارجی به خاک این کشور نگرانی ندارد، بلکه نگرانی افغانستان بیشتر از ناحیه ادامه حملات شورشیان وابسته به گروه های دهشت افگن خارجی است.
مقامات افغان همواره گفته اند که آنها خواستار امضای موافقت نامه امنیتی و دفاعی با ایالات متحده می باشند ولی درین مورد هیچ گونه عجله ندارند. اما مقامات امریکایی می گویند که امیدوارند که این توافق نامه تا اخیر ماه روان میلادی (اکتوبر) به امضا برسد.
ریچارد ویتز امکان افزایش خشونت‌ها را در افغانستان در صورت ترک آن کشور توسط امریکا – به دلیل عدم توافق دو طرف مانند عراق – پیشبینی کرده می‌گوید «در عراق تقریباً روزانه ۱۰۰ نفر در اثر بمب گذاری‌ها و سایر حملات کشته می‌شوند. نشانه وجود ندارد که افغانستان بدون حضور نیروهای امریکایی در موقعیت خوبی قرار خواهد داشت. امکان آن وجود دارد اما بعید به نظر می‌رسد.»

قدرتمندترین مرد پاکستان در قدرت می‌ماند

رییس ستاد مشترک ارتش پاکستان به عنوان یکی از قدرتمندترین مردان این کشور، که به زودی بازنشسته می شود با یک عنوان شغلی جدید همچنان در این پست (ریاست ارتش) خواهد ماند.
به گزارش رویترز، جنرال اشفق کیانی در ماه آتی میلادی بازنشسته می شود، اما با این وجود همچنان در راس قدرت خواهد بود.
البته اشفق کیانی نه در پست رییس ستاد مشترک بلکه در یک پست جدید حضور خواهد داشت و دلیل ادامه حضور او در راس قدرت آن است که از یک سو پاکستان هچنان درگیر فعالیت شبه نظامیان بوده و از سوی دیگر نگرانی اسلام آباد در مورد تحرکات هند در مرز با این کشور پایان نیافته است.
موضوع دیگر آنکه نواز شریف نخست وزیر جدید پاکستان به دنبال اطمینان از این موضوع است که با وجود وضع موجود در این کشور، دولت وی همچنان بر سر کار خواهد بود.
نکته دیگری نیز در این خصوص مطرح است و آن اینکه امریکا بعد از خروج از افغانستان در سال ۲۰۱٤ میلادی باید یک متحد قدرتمند در پاکستان داشته باشد.

در همین رابطه گفته می‌شود که نواز شریف قصد راه اندازی واحدی ویژه با عنوان کمیته ستاد مشترک نیروهای مسلح را دارد و اشفق کیانی را برای ریاست آن در نظر گرفته است.
به گفته منابع اطلاعاتی پاکستان، شریف می خواهد این واحد ویژه را تبدیل به اصلی ترین واحد دفاعی پاکستان کند.
لازم به ذکر است که ارتش یکی از ارکان اصلی قدرت در پاکستان است و در سال های گذشته موارد متعددی از برکناری دولت ها از سوی ارتشیان را می توان ذکر کرد.
پاکستان یکی از متحدان اصلی امریکا در منطقه محسوب می شود و در این میان ارتباطات ارتش پاکستان با امریکا خارج از کانال دولت انجام می‌شود و رابطه خوب دولت با فرمانده ارتش یعنی امیدوار بودن به ادامه کار دولت.

از پروسهٔ انتخابات...

یک گروه نظارتی بین المللی را در نظر خواهد گرفت؛ و سازمان‌های بین المللی زیادی وجود دارند که آماده اند این ماموریت را انجام دهند».
نماینده ویژه سازمان ملل در افغانستان گفت که انتخابات افغانستان در جلسه «سازمان امنیت و همکاری اروپا» که این هفته برگزار می‌شود نیز مورد بحث قرار می گیرد. یان کوبیش گفت: «افغانستان یکی از کشورهای شریک سازمان همکاری و امنیت اروپا است. من این سازمان را تشویق می‌کنم که یک تیم حمایتی انتخاباتی را مامور کند؛ کاری که در انتخابات‌های گذشته انجام داده است».
همزمان با ثبت نام نامزدان انتخابات ریاست‌جمهوری افغانستان، جدل انتخاباتی در این کشور داغ تر شده است. قرار است تا پانزدهم میزان همه نامزدان مقام ریاست جمهوری خود را نام نویسی کنند.

مثل بلدوزر کار...

بود و مدتی کوتاهی هم وزیر فوائد عامه افغانستان بود.
در زمان وزارتش لقب بلدوزر را از سوی رییس کرزی دریافت کرد.
آقای شیرزی در انتخابات پیشین ریاست‌جمهوری نیز قصد نامزدی داشت؛ اما رییس‌جمهور کرزی به او اجازهٔ کاندیداتوری نداد.

شرکت در انتخابات...

باید ثبت نام کنند و کارت رای دهی بگیرند.
حامد کرزی گفت: ما می‌توانیم در اشتراک در انتخابات و استعمال رای خود، کاندید دلخواه خود را به ریاست جمهوری، عضویت شورای ولایتی و وکالت در شورای ملی برسانیم.
رییس جمهور خطاب به هموطنانی که تا هنوز ثبت نام نکرده اند و کارت رای دهی نگرفته اند، گفت که در دهات و قریه های‌شان به ماموران ثبت نام مراجعه نموده و کارت رای دهی بگیرند تا در انتخابات سال آینده شرکت کرده بتوانند، به کاندید دلخواه خود رای بدهند و وطن عزیز را به ثبات بهتر و نظام و حکومتداری سالمتر برسانند.
حامد کرزی در اخیر این بیانیه رادیویی از همه موسفیدان، علمای دینی و متنفذین قومی دهات و روستاهای کشور خواست که مردم قریه و ده شان را به ثبت نام و اخذ کارت رای دهی تشویق نمایند و هم ماموران کمیسیون مستقل انتخابات را در اجرای امور محوله‌شان یاری رسانند تا وطن عزیز ما از راه انتخابات قدم دیگری بطرف ثبات، ترقی و حکومت محکمتری در این خاک برداشته باشند.

نتیجهٔ انتخابات...

توسعه‌یی بریتانیا به هلمند اشاره کرد.
هلمند ولایتی است که نیروهای بریتانیایی در آن مستقر هستند و این کشور برعلاوه کمک به تامین امنیت، در بخش‌های آموزش و پرورش، بهداشت، کشاورزی و انرژی نیز به این ولایت کمک کرده است.
سفیر بریتانیا در افغانستان گفت:»در حال حاضر ۱٦۰ هزار کودک در هلمند به مکاتب می‌روند که تعداد آنها در زمان طالبان بسیار اندک بود. درین میان سی تا چهل درصد آن دختران هستند که اصلا در زمان طالبان از رفتن به مکتب محروم بودند.»
آقای ستک گفت اخیراً اداره را به وجود آمده که هدف آن نظارت از کمک‌های بریتانیا در افغانستان است و این اداره در اولین ماه سال آینده میلادی گزارش بررسی‌هایش را منتشر خواهد کرد.

نگذارید افغانستان به...

پا به عرصهٔ نوین زندگی سیاسی گذاشتند از برکت جهاد مردم افغانستان است.
عطا محمد نور با بیان اینکه جامعه جهانی پس از سال ۲۰۱٤ باید افغانستان را تنها نگذارد، افزود: مردم افغانستان نیازمند همکاری‌های جامعهٔ جهانی پس از بیرون شدن نیروهای نظامی بین المللی می‌باشند.
وی در ادامه گفت: مردم افغانستان از کشورهای کمک کننده انتظار دارند که برای تامین امنیت انتخابات آینده ریاست جمهوری و شوراهای ولایتی افغانستان با این کشور همکاری کرده و در کاهش تهدیدات امنیتی با نیروهای امنیتی افغان یاری نمایند.
والی بلخ بیان داشت: تا زمانی که نیروهای امنیتی افغان به گونهٔ درست توانمند نشوند، جامعه جهانی افغانستان را باید به حالت خودش رها نکند و همکاری هایشان را ادامه دهد.
عطا محمد نور از جامعه جهانی می‌خواهد که اجازه ندهد تا افغانستان یک بار دیگر به سرنوشت دههٔ ۷۰ خورشیدی برگردد.
نامبرده تصریح کرد: نیروهای امنیتی افغان توان تامین امنیت کشور را پس از سال ۲۰۱٤ دارند اما به کمک های جامعه جهانی نیز نیازمند اند.
وی ادامه داد: جامعه جهانی برای تقویت، ظرفیت سازی و تجهیز نیروهای امنیتی افغان پس از سال ۲۰۱٤ به گونه درست تلاش کنند تا نیروهای افغان پس از بیرون شدن نیروهای خارجی امنیت احساس کمبودی امکانات و تجهیزات نکنند.
گفتنی است که مراسمی به منظور تجلیل و گرامیداشت از بیست و سومین سالروز اتحاد جمهوری فدرال آلمان روز پنجشنبه ۱۲ میزان / مهر در کنسولگری این کشور در شهر مزارشریف مرکز ولایت بلخ برگزار شد.
در این همایش عطا محمد نور والی بلخ، جنرال یورگ فولمر فرمانده آیساف در شمال، شماری از مسوولان نظامی افغان در شمال، مقامات حکومتی محلی بلخ و جوزجان، برخی از مسئولان نهادهای جامعه مدنی و بزرگان اقوام شرکت کردند.
این در حالی است که قرار است نیروهای بین‌المللی در سال ۲۰۱٤ همزمان با برگزاری انتخابات آینده ریاست جمهوری و شوراهای ولایتی، از افغانستان خارج شوند.

پاکستان از ملاها برای گفت‌وگو با طالبان کمک می‌گیرد

حکومت پاکستان قصد دارد تا از شورای مرکزی عالمان دینی این کشور به منظور گفت‌وگوهای صلح با طالبان کمک بگیرد؛ اما بسیاری از پاکستانی ها فکر می کنند که این کار درست نیست.

وفاق المدارس، یک سازمان مذهبی پاکستان که از چندین نهاد کوچکتر تشکیل شده، ادعا کرده است که طالبان به پیشنهاد این گروه برای گفت‌وگوهای صلح با حکومت، «جواب مثبت» داده اند. وفاق المدارس همچنان مدعی شده است که حکومت از این سازمان خواسته است تا با شورشیان تماس بگیرد.

گفته می‌شود که روز سه شنبه هفته گذشته، رهبر وفاق المدارس با چودری نثار علی خان، وزیر داخله پاکستان دیدار کرد و در مورد تماس خود با شورشیان گزارش داد.

وفاق المدارس نهاد مرکزی سازمان های مذهبی «سنی – دیوبندی» در پاکستان است. مدارس سنی –دیوبندی با اسلام وهابی عربستان سعودی نزدیک می باشد و طالبان نیز پیرو مذهب سنی می باشند. پاکستانی های لیبرال وهابی های عربستان سعودی و ملاهای دیوبندی سنی را متهم می کنند که نفرت پراگنی و ناشکیبایی را در کشور ترویج می دهند.

قاری حنیف جلندری، معاون وفاق المدارس در مصاحبه با دویچه وله گفت که سازمان او تلاش می کند تا با بین حکومت پاکستان و طالبان میانجیگری کند. او ادعا کرد که طالبان با آتش بس موافقت کرده اند. جلندری گفت: «ما اکنون منتظر جواب حکومت هستیم. ما امیدواریم که حکومت نیز متقابلا جواب دهد. ما فقط می توانیم استراتژی خود را هنگامی شکل بدهیم که بدانیم حکومت چگونه می خواهد پیش برود».

با این همه، ادعای جلندری با سیاست گروه «تحریک طالبان پاکستان» هماهنگ نیست؛ به ویژه این که طالبان در بیانیه اخیر خود گفته اند که حملات خود را تا هنگامی که حملات هواپیماهای بدون سرنشین بر مناطق قبایلی متوقف نشود، پایان نخواهند بخشید.

کوشش های گذشته برای ایجاد صلح بین حکومت و شورشیان اسلامگرا در این کشور شکست خورده اند. جنگجویان پایان سال گذشته میلادی تمایل خود را برای گفت‌وگو با اسلام آباد نشان دادند، اما وقتی معاون آنان در حمله هواپیمای بدون سرنشین کشته شد، پای خود را پس کشیدند.

این در حالی است که گفت‌وگو با طالبان از سوی ایالات متحده نیز پشتیبانی می شود؛ چرا که تاثیر مستقیم بر جنگ ده ساله نیروهای بین المللی در افغانستان نیز دارد.

مذاکره با چه کسی؟

منتقدان حکومت پاکستان، با این همه، مخالف گفت‌وگو با طالبان هستند. آنان معتقدند که امتیاز دادن به شورشیان، فقط آنان را جسور می کند. منتقدان می گویند که گفت‌وگوها به هرحال محکوم به شکست هستند؛ زیرا جنگجویان نه به سیستم پارلمانی باور دارند و نه به قانون اساسی پاکستان. آنها همچنان خاطرنشان می کنند که گروه های متعددی از شورشیان وجود دارند و هیچ کس نمی داند چه کسی نماینده اصلی اسلامگرایان است.

اما خالد رحمان، رییس انستیتوت غیردولتی «مطالعات پالیسی» در اسلام آباد می گوید که سازمان استخبارات این کشور می داند با کدام گروه ها باید گفت‌وگو کند. رحمان به دویچه وله گفت: «روشن است که حکومت منابعی دارد که بتواند از طریق آنان گروه ها را شناسایی کند. با این همه، ما انتظار نداریم که حکومت هویت آن گروه ها و رهبران شان را افشا کند زیرا این مسئله بر روح مذاکرات صدمه می زند».

در سوی دیگر، همه گروه های مذهبی موافق مذاکره با طالبان نیستند. سازمان های شیعه مذهب با صراحت با هرگونه توافق با طالبان مخالف هستند. شورشیان طالبان شمار زیادی از اقلیت مذهبی شیعه را در سال های اخیر کشته و بر مکان های مذهبی آنان حمله کرده اند.

علامه امین شهیدی، یک ملای شیعه به دویچه وله گفت: «آنانی که خیال صلح با طالبان را در سر می پرورانند، در خوشخیالی موهوم به سر می برند». او در ادامه افزود: «طالبان حملات خشن خود را حتا برای یک روز هم متوقف نکردند. عملیات نظامی تنها راه مقابله با آنهاست. دولت باید قدرتش را اثبات کند و کشور را از این تروریست ها محفوظ بدارد».

حمایت از گفت‌وگو

پس از انتخابات ماه می، نواز شریف نخست وزیر پاکستان به روشنی گفت که حزب او بیشتر به «گفت‌وگوهای صلح» با جنگجویان اسلامگرا می پردازد تا عملیات نظامی علیه آنان. در همین حال، «تحریک انصاف» حزب میانه راستگرا به رهبری عمران خان که ایالت ناامن خیرپشتونخو را اداره می کند، نیز مخالف عملیات نظامی علیه طالبان است.

نواز شریف روز ۹ سپتمبر سال روان کنفرانسی را در مورد تروریسم میزبانی کرد که در آن گروه های عمده سیاسی کشور موافقت کردند تا از گفت‌وگوهای صلح نخست وزیر با طالبان حمایت کنند. اشفاق پرویز کیانی، رییس اردو و ظهیرالاسلام رییس استخبارات پاکستان (آی. اس. آی) نیز در این کنفرانس شرکت داشتند.

امیر رنا، رییس اجرایی موسسه تحقیقاتی «مطالعات صلح» در اسلام آباد نیز یکی از کسانی است که فکر می کند نوازشریف راه درست را برای بازگشتادن صلح به کشور انتخاب کرده است. رنا به دویچه وله گفت: «استراتژی گفت‌وگو با طالبان کارآمد است». او همچنان افزود که این مسئله «نشانه خوبی است که شریف می خواهد در شکلدهی استراتژی مبارزه علیه تروریسم دست بالا داشته باشد، و نمی خواهد تنها بر اردو تکیه کند».

قدرت رو به افزایش طالبان

رسانه های محلی می گویند که تندروان در حال گسترش حیطه عملکرد خود از مناطق قبایلی به سوی شهرها می باشند.

طالبان در ده سال گذشته چندین هزار شهروند پاکستان را اعم از افراد ملکی و نیروهای نظامی کشتند. جنگجویان می خواهند تا قوانین شریعت را بر اساس تعبیر سختگیرانه خود از اسلام بر مردم پاکستان اعمال کنند.

هفته گذشته، انفجار بمب حداقل ۳۳ تن را در شهر پشاور کشت. یک هفته پیش از آن، حمله مهاجمان انتحاری بر یک کلیسا در حومه این شهر نیز جان بیش از ۸۰ تن را گرفت. گروه های مرتبط با طالبان مسوولیت این حملات را برعهده گرفتند.

مقصود احمد جان، یک فعال سیاسی و کارمند توسعه در شهر پشاور معتقد است که حاکمان جدید پاکستان سردرگم هستند و استراتژی مشخصی برای مقابله با تروریسم در کشور ندارند. او به دویچه وله گفت: «شریف و عمران خان نمی دانند که چطور با طالبان مقابله کنند. نخست وزیر ایالت خیبرپشتونخو چند ماه قبل گفت که او نمی داند چه کسی پشت حملات تروریستی در این ایالت است».

این فعال می گوید که حاکمان جدید پاکستان چشمان خود را بر قساوت طالبان و اتفاقاتی که می افتند، بسته اند؛ زیرا شریف و خان طرفدار گفت‌وگو با تندروان هستند. او به این باور است که در نتیجه تندروان قدرتمندتر و جسورتر می شوند.

دویچه وله

ورزشی

فرگوسن:

هرگز به نیمکت منچستر برنمی گردم

سرمربی سابق منچستر یونایتد به حمایت از دیوید مویس پرداخت و بازگشتش به این تیم را غیرممکن دانست. او معتقد است رونالدو و مسی نمی توانند مربیان موفقی شوند.

منچستر یونایتد با هدایت دیوید مویس اسکاتلندی آغاز کابوس واری در فصل جدید رقابت‌های لیگ برتر انگلیس داشته است و با ۷ امتیاز در رده نازل دوازدهم جدول رده بندی قرار دارد.

سر آلکس فرگوسن سرمربی سابق منچستر یونایتد با وجود کسب نتایج ضعیف این تیم با مویس همچنان به هموطن اسکاتلندی خود اعتماد کامل دارد.

فرگوسن گفت: اطمینان دارم که مویس عملکرد خوبی با منچستر یونایتد خواهد داشت. او به عنوان جانشین من انتخاب شد و شک نکنید که از او حمایت کامل خواهم کرد.باشگاه هم برای موفقیت او تمام تلاش های خود را خواهد کرد.مویس در شرایط خوبی به سر می برد و منچستر یونایتد به دستان امینی سپرده شده است.

فرگوسن در ۲۷ سالی که هدایت شیاطین سرخ را بر عهده داشت ۱۳ جام قهرمانی در رقابت های لیگ برتر انگلیس و دو قهرمانی در لیگ قهرمانان اروپا به دست آورد. او درباره شایعه بازگشتش به نیمکت شیاطین سرخ گفت: بدون شک اصلا در اندیشه بازگشت نیستم. در بهترین زمان ممکن تصمیم به خداحافظی گرفتم. به افق های جدیدی در زندگیم نگاه می کنم و اصلا در اندیشه بازگشت به فوتبال نیستم.

فرگوسن درباره وین رونی گفت: رونی به روزهای خوب خود برگشته است.بسیاری از تماشاگران منچستر یونایتد به عشق او به ورزشگاه می آیند و این برای یک بازیکن بسیار با ارزش است.

پرافتخارترین سرمربی تاریخ شیاطین سرخ درباره این سوال که آیا لیونل مسی و کریستیانو رونالدو می توانند در دنیای مربیگریی هم موفق باشند اینگونه پاسخ داد» فکر نمی کنم. من خودم یک بازیکن معمولی بودم که خیلی کم گل به ثمر می رساندم و مثل بابی چارلتون، مسی و رونالدو ماشین گلزنی نبودم. کمتر پیش می آید که یک بازیکن خوب مربی خوبی شود. مسی و رونالدو با سطح کیفی بسیار بالایی فوتبال بازی می کنند اما براین باورم که آنها نمی توانند مربیان خوبی شوند چرا که برایشان سخت است بازیکنانی را که سطح کیفیشان پائین تر از آنها است درک کنند.

افغانستان به جام جهانی کریکت راه‌یافت

تیم ملی کریکت افغانستان با سه پیروزی در برابر کنیا به مسابقات جام جهانی ۲۰۱۵ کریکت رسید.

تیم ملی کریکت افغانستان با پیروزی در برابر تیم ملی کریکت کنیا در بازی پنجاه آوره، به مسابقات جام جهانی کریکت ۲۰۱۵ استرالیا رسید.

این سومین دیدار تیم ملی کریکت افغانستان و کنیا در دو هفته گذشته بود که هر سه بار تیم ملی کریکت افغانستان پیروز شد.

همچنین افغانستان با شکست کنیا روز گذشته برای بار دوم خود را به مسابقات جام جهانی کریکت رساند. اولین پیروزی بزرگ کریکت افغانستان در برابر امارات متحده عربی بود که با آن تیم ملی کریکت این کشور در سال ۲۰۱۰ به مسابقات جام جهانی (twenty۲۰) کریکت راه پیدا کرد.

در بازی روز گذشته افغانستان با حفظ هفت بازی کن خود ۹۴ امتیاز که تیم ملی کریکت کنیا هدف تعیین کرده بود تکمیل کرد و پیروز این مسابقه شد.

مسابقات افغانستان با کنیا از طریق تلویزیون۱ افغانستان به طور زنده پخش می‌شد. شماری از چهره های سیاسی و مقام های دولت افغانستان این پیروزی را به مردم افغانستان تبریک گفته و آن را «یک قهرمانی بزرگ» توصیف کرده اند.

در این بازی افغانستان سه بازیکن خود را از دست داد و در برابر آن تمام بازیکنان کنیایی را از بازی حذف کرد.

بازیکنان تیم ملی کریکت افغانستان در این بازی ها درخشش خوبی داشتند و بازی با پیروزی یک جانبه به نفع افغانستان پیش رفت.

حمید حسن بازیکن تیم ملی کریکت افغانستان در این بازی ۲ بازیکن کنیایی، کریم صادق هم ۲ بازیکن تیم حریف، نبی عیسی خیل ۲ و حمزه هوتک سه بازیکن کریکت کنیا را از میدان بیرون کرد.

محمد نبی عیسی خیل کپتان تیم کریکت افغانستان در مسابقه دیروز ۴۸ دوش انجام داد و حشمت الله شهیدی با ۱۳ دوش و نوروز منگل با ۱۹ دوش درخشش خوبی در داشتند.

این سومین مسابقه بین افغانستان و کنیا بود که در امارات متحده عربی برگزار شد.

تبریکی کرزی

حامد کرزی پیروزی تیم ملی کرکت را در مقابل تیم ملی کرکت کینیا، به تیم ملی کرکت و ملت افغانستان تبریک گفت.

رییس‌جمهور کرزی گفت که بازیکنان تیم ملی کرکت با تلاش‌های پیگیر خویش توانستند راه یابی تیم ملی کرکت کشور را در مسابقات جام جهانی ۲۰۱۵ قطعی سازند.

همچنان رییس جمهور کشور بعد از ظهر روز گذشتهع طی یک تماس تیلفونی با بشیر ستانکزی مدیر کرکت بورد، پیروزی تیم ملی کرکت کشور را به وی و سایر بازیکنان تیم ملی کرکت افغانستان تبریک گفت.

مدیر مسؤول: نظری پریانی – ۰۷۰۰۲۶۳۱۵۲
nazari.paryani@yahoo.com
ویراستار : روح الله یوسف زاده
مدیر خبر : امیری
گروه نویسنده‌گان: حلیمه حسینی،احمدعمران و کاوه جبران
گزارشگران: ناجیه نوری، عرفان مومند و محمد هارون مجیدی
برگ آرایی: عبدالوهاب حنیفی

نشانی برقی: mandegar.daily@gmail.com **وب سایت:** www.mandegardaily.com
شماره تماس: ۰۷۵۲۰۴۴۲۱۰ – هرات: ۰۷۹۳۸۹۹۴۴۶
مسؤول توزیع: حبیب الله – ۰۷۰۸۱۶۹۸۲۸
نشانی: چهارراهی حصهٔ دوم کارته پروان، سرک غربی (سمت باغ بالا) دست راست، کوچهٔ پنجم

شماره‌گان: ۵۰۰۰
به جز «سخن ماندگار، مسؤولیت دیگر نبشته‌ها به نویسنده‌گان بر می‌گردد.

Year 5 ❁ NO 1153 ❁ Saturday 5 October 2013

DAILY
Mandegar

سفیر بریتانیا در کابل:
نتیجهٔ انتخابات مشخص نیست

ریچارد ستک، سفیر بریتانیا در افغانستان، تامین امنیت و شرکت گستردهٔ مردم برای پیروزی انتخابات سال پیش رو در کشور را مهم خوانده و گفته است که حکومت افغانستان باید شرایط لازم برای آن را فراهم کند.
آقای ستک در یک مصاحبه اختصاصی با بی بی سی، در پاسخ به این سوال که آیا چانه‌زنی‌های سیاسی بر سر شخصیت‌ها و ترکیب‌های قومی بجای بحث در مورد برنامه‌های انتخاباتی در افغانستان نگران کننده نیست، گفت: «به نظر ما در میان مردم افغانستان بحث‌های داغی در این مورد جریان دارد. آنها درین مورد صحبت می‌کنند که چه کسی باید رییس جمهور آینده شان شود. او از چه گروهی باشد، گروه کاری‌اش کی‌ها باشند. این یک روند فعال را نشان می‌دهد. من فکر نمی‌کنم که ما در انتخابات مثل چند سال گذشته با یک نتیجه از قبل معلوم شده روبرو باشیم.»
آقا ستک افزود که گروه‌های سیاسی افغان برای آینده این کشور طرح‌ها و برنامه‌ها دارند و روی آن بحث می‌کنند که حکومت آینده در چه مسیری حرکت کند.
او گفت: «به نظر من باید اینرا بپذیریم که در افغانستان کارها باید به صورت افغانی انجام شود و این راه درست است. من فکر می‌کنم این خوب نخواهد بود که مثلاً من برای تحمیل نظام بریتانیایی سیاست و اداره در افغانستان تلاش کنم. بعضی حرکت‌های انتخاباتی در افغانستان در برخی مواقع غیر عادی معلوم می‌شود. اما اگر به گفت‌وگوها، تغییرات و دیگر رویدادهای انتخاباتی نگاه کنیم، این کارها بجای خود بسیار درست و موثر به نظر می‌رسد.»
ریچارد ستک سفیر بریتانیا در کابل گفت امنیت مهمترین تضمین برای شرکت گسترده مردم در نقاط مختلف افغانستان در انتخابات به شمار می‌رود.
او شرکت گسترده زنان و جوانان را برای یک انتخابات سالم بسیارمهم خواند.

سفیر بریتانیا روی نقش بیشتر زنان در روند سیاسی افغانستان تاکید کرد اما گفت که هدف آنها به هیچ صورت تغییر در سنت‌ها، رسوم و فرهنگ افغانستان نیست.
سفیربریتانیا در افغانستان همچنین گفت که آنها از طریق کمک به سازمان ملل و کمیسیون مستقل انتخابات به حکومت افغانستان کمک می‌کنند تا انتخابات آینده یک پیروزمندانه برگزار شود.
او گفته است که شرکت زنان و جوانان درین انتخابات نیز بسیار پر اهمیت است.
آقای ستک همچنین نقش پاکستان را در روند صلح افغانستان مهم خواند و گفت بریتانیا همچنان به تلاش خواهد کرد به این دو کشور کمک کند تا مشکلات بین خود را حل کنند و صلح در منطقه تامین شود.

کمک‌های بریتانیا به افغانستان

سفیر بریتانیا یک بار دیگر تاکید کرد که کمک‌های اقتصادی بریتانیا به افغانستان برای سال‌ها ادامه خواهد یافت.
او گفت بریتانیا در یک دهه گذشته در بخش‌های مختلف به افغانستان کمک کرده که در توسعه این کشور موثر ثابت شده است.
او به صورت خاص به کمک‌های...

ادامه صفحه ٦

جنرال دوستم هم استعفا داد

جنرال عبدالرشید رییس ستاد مشترک نیروهای مسلح افغانستان، روز گذشته از سمتش استعفا داد و قرار است که به عنوان معاون اول اشرف غنی احمدزی وارد کارزار انتخابات ریاست جمهوری شود.
دکترنقیب الله فایق، یکی از افراد نزدیک به جنرال دوستم با تایید این خبر گفت که دوستم روز گذشته با حامد کرزی رییس جمهور دیدار کرده و استعفانامه‌اش را به آقای کرزی داد.

در افغانستان رییس جمهوری، فرمانده کل قوا نیز هست و جنرال دوستم، در سال‌های گذشته، رییس ستاد مشترک فرماندهی کل قوا بود. هرچند در عمل جنرال دوستم در سالهای گذشته نقش مهمی در سیاستگذاری و برنامه های امنیتی افغانستان نداشت، اما عالی‌ترین مقام نظامی کشور را عهده دار بود.
از اینرو به باور خیلی‌ها سمت او، بیشتر یک سمت سمبولیک و تشریفاتی بود.
او افزود که محمد کریم خلیلی معاون دوم رییس جمهوری و رهبر حزب وحدت اسلامی افغانستان، اشرف غنی احمدزی و جنرال دوستم یک تیم واحد انتخاباتی را تشکیل داده اند.
دکتر عباس بصیر، رییس دفتر محمد کریم خلیلی، نیز با تائید این خبر گفت که براساس توافق انجام شده، کریم خلیلی، جنرال دوستم و اشرف غنی برای تشکیل یک تیم انتخاباتی واحد به توافق رسیدند.
او افزود که در جلسه عصر روزگذشته این تیم نهایی شد. اشرف غنی احمدزی به عنوان نامزد رییس جمهور، جنرال دوستم معاون اول و سرور دانش وزیر سابق دادگستری به عنوان معاون دوم او وارد کارزار انتخاباتی خواهند شد.
آقای بصیر تاکید کرد که قراراست این تیم روز یکشنبه آینده، برای ثبت نام به کمیسیون انتخابات برای ثبت نام مراجعه کنند.
او افزود که اکنون توافق شفاهی میان سه طرف صورت گرفته و روی سند همکاری نیز کار می‌شود که درآینده نزدیک میان اعضاء این تیم امضا خواهد شد.
عباس بصیر درباره حمایت ارگ ریاست جمهوری از این تیم گفت که این موضوع به خود ارگ مربوط است و ما به عنوان یک تیم انتخاباتی تلاش خواهیم کرد که حمایت نهادهای مختلف را از این تیم انتخاباتی جلب کنیم.

حامد کرزی:
شرکت در انتخابات وجیبهٔ ملی ماست

رییس‌جمهور کرزی در بیانیهٔ پانزده روزه رادیویی خویش اشتراک در انتخابات و استعمال رای را وجیبهٔ ملی هر افغان دانسته و گفته است که ما وقتی دین ملی را ادا کرده، در انتخابات سهم گرفته می‌توانیم که ثبت نام نموده و کارت رای دهی گرفته باشیم.
به گزارش سایت ارگ، رییس جمهور افزود: کمیسیون مستقل انتخابات از تاریخ ۵ جوزای امسال مرحله‌وار، اول در مراکز تمام ولایات و بعد در نواحی شهرها و ولسوالی‌ها از طریق مراکز ثبت نام به توزیع کارت‌های رای دهی پرداخته است.
حامد کرزی گفت: اکنون غرض فراهم نمودن سهولت‌های بیشتر برای مردم دهات و روستاهای ما، از تاریخ ٦ میزان تا ٦ هفته آینده، ماموران ثبت نام به توزیع کارت رای دهی به دهات و روستاهای سراسر کشور می‌روند و هموطنان که ثبت نام نکرده اند، نام‌های شان را ثبت نموده و برای شان کارت های رای دهی می‌دهند.
حامد کرزی گفت: جوانانیکه تا انتخابات سال آینده ۱۸ سالگی را تکمیل می‌کنند، هموطنانیکه از محیط هجرت تازه به ده و روستاهای شان عودت کرده اند، برادران و خواهرانیکه کارت‌های سابقه شان از نزدشان مفقود شده است، همه...

ادامه صفحه ٦

www.mandegardaily.com
Like MandegarDailyNews

روزنامه ماندگار برای سال جاری خورشیدی مشترک می‌پذیرد

برای دفاتر
سه ماهه – ۱۲۵۰ افغانی
شش ماهه – ۲۵۰۰ افغانی
نه ماهه – ۳۷۵۰ افغانی
یک ساله – ۵۰۰۰ افغانی

نارسیده به منزل یا دفاتر
سه ماهه – ۱۰۰۰ افغانی
شش ماهه – ۲۰۰۰ افغانی
نه ماهه – ۳۰۰۰ افغانی
یک ساله – ٤۰۰۰ افغانی

روزنامهٔ ماندگار
Mandegar Daily newspaper

دفاتر خارجی
سه ماهه – ۱۰۰ دالر
شش ماهه – ۲۰۰ دالر
نه ماهه – ۳۰۰ دالر
یک ساله – ٤۰۰ دالر

برای دانشجویان و اساتید دانشگاه
سه ماهه – ۱۰۰۰ افغانی
شش ماهه – ۲۰۰۰ افغانی
نه ماهه – ۳۰۰۰ افغانی
یک ساله – ٤۰۰۰ افغانی

حساب بانکي روزنامه ماندگار در میوند بانك: Mandegar daily Bank Account in Maiwand- Bank: 1001201077988

برای اشتراک در روزنامه با این شماره‌ها به تماس شوید: ۰۷۸٤۳۰۱٦٤۰ – ۰۷۷٦۹۳۰٥٦٥